

Αμυντική Βιομηχανία και Τεχνολογία στην Ελλάδα

2ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗΣ - ΓΕΩΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΜΕΤΑΒΑΣΗΣ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΙΣΧΥΟΣ - ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
ΔΙΑΒΑΛΚΑΝΙΚΟ

Θεσσαλονίκη
✓ 09 /2/24, Παρ. : 12.00-21.00
✓ 10 /2/24, Σαβ. : 10.00-21.00
✓ 11 /2/24, Κυρ. : 10.00-21.00
Ξενοδοχείο Hyatt Regency
&
Αλεξανδρούπολη
✓ 08/2/24, Πέμ. : 18.00- 21.00
Ιστορικό Μουσείο

Κέντρο Αριστείας Ακρόπολις Πρόσκληση

Σας προσκαλούμε στην ενότητα του 2^{ου} Συνεδρίου Γεωπολιτικής-Γεωοικονομίας:

«Αμυντική Βιομηχανία & Τεχνολογία»

- ✓ Επιχειρησιακή και Τεχνολογική Απειλή στην προσεχή 10ετία,
 - ✓ Τεχνολογίες Αιχμής και Καινοτομία,
- ✓ Στρατηγική Εγχώριας Αμυντικής Βιομηχανίας,
 - ✓ Έρευνα,
 - ✓ Επενδύσεις,
 - ✓ Εν-συνεχεία Υποστήριξη,
- ✓ Προμήθειες & Χρηματοδότηση,

Ξενοδοχείο **Hyatt Regency**, 10/2/2024, 16:00-18:30

Χορηγοί μας:

Συντονιστής, Αναστάσιος Μπασαράς, Πρόεδρος Κ.Αρ. Ακρόπολις
Γραμματέας, Δημήτριος Δεμάγκος, Αναπληρωτής Γραμματέας Κ.Αρ. Ακρόπολις

Εισηγητές

Γεώργιος Γιακουμάκης, Επίτιμος Αρχηγός ΓΕΝ, Ναύαρχος ε.α.
Κυριάκος Κυριακίδης, Επίτιμος Διοικητής ΣΝΔ, Πρώην ΓΔ/ΓΔΑΕΕ, Αντιναύαρχος Π.Ν. ε.α.
Κωνσταντίνος Χατζηνασασαίου, Πρόεδρος ΒΟΣΑ ΑΕ, Βόλος
Δημήτριος Κατελούζος, Επίτιμος Διευθυντής ΓΕΑ/Κλάδος Υποστήριξης, Υππχος ε.α.
Χρήστος Γιορδαμλής, Διευθύνων Σύμβουλος ΠΡΙΣΜΑ ΑΕ, Αλεξανδρούπολη
Φώτιος Καμπιώτης, Ταξίαρχος ε.α. ΠΑ, Αντιπρόεδρος SAS Technology,
Πέτρος Σουκουλιάς, Ταξίαρχος ε.α. Ε.Σ. Συνιδρυτής SEEMS Αλεξ/πολης,
Χρήστος Πετράκος, Δικηγόρος, πρώην Αντιπρόεδρος ΠΥΡΚΑΛΜΕΑΣ ΑΕ,
Δημήτριος Παπασωτηρίου, Γενικός Διευθυντής εταιρειών Beyond the BEST & DIGICOM Systems,
Γεώργιος Γερούλης, Δρ, Αντιπτέραρχος ε.α.

Παρεμβάσεις

Γεώργιος Τσόγκας, Αντιναύαρχος Π.Ν. ε.α.
Δημήτριος Δεμάγκος, Ταξίαρχος ε.α.
Αντώνιος Λιακόπουλος, Ομότιμος καθηγητής πανεπιστημίου Θεσσαλίας

Σύνοψη για Διευθυντικά Στελέχη

Στο πλαίσιο της συνδιοργάνωσης και της συμμετοχής μας, στο διαβαλκανικό συνέδριο της Θεσσαλονίκης, το Κέντρο Αριστείας Ακρόπολις ήταν εκεί σε δύο ενότητες, με κεντρικό θέμα την Αμυντική Βιομηχανία και Τεχνολογία στην Ελλάδα και άξονες: τις Τεχνολογίες Αιχμής - Καινοτομία - Επενδύσεις- Βιομηχανία και επιμέρους διεργασίες την Απειλή - Επισκόπηση - Συζήτηση - Προτάσεις Έρευνας, Ανάπτυξης, Παραγωγής, Εν-Συνεχεία Υποστήριξης και Διαδικασιών Προμηθειών και Χρηματοδότησης.

Το πάνελ περιλάμβανε ένα αντιπροσωπευτικό δείγμα: στελεχών που παλιότερα είχαν υπηρετήσει τους Θεσμούς και τον κύριο πελάτη στις ΕΔ καθώς και της Αγοράς ΕΑΒ&Τ.

Έχουν διαπιστωθεί και προταθεί από πολλούς και σε πολλά φόρα: Πολύ υψηλές Αμυντικές Δαπάνες Ελλάδας άνω του 2% ΑΕΠ (ΝΑΤΟ). Πολύ χαμηλό % συμμετοχής ΕΑΒ&Τ. Η Ανάπτυξη ΕΑΒ&Τ είναι καθοριστικός παράγων κάθε Χώρας ως προς Άμυνα, Οικονομική Δραστηριότητα, Επιστημονική & Τεχνολογική Εξέλιξη. Οι ΗΠΑ φαίνεται να δίνουν Προτεραιότητα στον Εκσυγχρονισμό και Ικανότητα των Ελληνικών Ε.Δ..

Περισσότερες από 100 ελληνικές εταιρίες και βιομηχανίες σχετίζονται με την εγχώρια αμυντική βιομηχανία και απασχολούν πάνω από 20,000 άτομα. Κάνουν ένα τζίρο ~ 4ΜΒ€, τα 2/3 από την ΜΕΤΚΑ και το 1/3 από όλες τις άλλες. Οι 10 πρώτες κάνουν το 93% του ετήσιου τζίρου.

Η Αναζωογόνηση του Ελληνικού Αμυντικού Τομέα χρειάζεται: Επενδύσεις, Κυβερνητική Δέσμευση, Συνεργασία και Συνεννόηση: Διακομματική, Διακλαδική ΕΔ+ΣΑ, Αγοράς, Κέντρων Έρευνας, ΑΕΙ+ ΑΣΕΙ.

Πώς θα προχωρήσουμε όμως; Θα πρέπει να πιστέψουμε όλοι στο στόχο για ανάπτυξη της εγχώριας πολεμικής βιομηχανίας. Πρωτίστως όμως θα πρέπει να αλλάξουμε νοοτροπία. Θα πρέπει να έχουμε διαφάνεια στις σχέσεις μας, μεταξύ στρατιωτικών, υπουργείου Εθνικής Άμυνας, Εταιρειών, Ερευνητικών Κέντρων και Πανεπιστημίων. Να αναπτύξουμε πνεύμα εμπιστοσύνης, συνεργασίας και συνέργειας.

Όσον αφορά στα πολιτικά κόμματα, ο χώρος των εξοπλισμών δεν είναι για πολιτική αντιπαράθεση και εξόντωση πολιτικών αντιπάλων. Έχουμε δεκάδες Αξιωματικούς που ταλαιπωρήθηκαν τα τελευταία χρόνια, που η συντριπτική πλειοψηφία από αυτούς δεν ήταν διαπλεκόμενοι.

Η Χώρα μας, ειδικά τα τελευταία χρόνια επενδύει σε στρατηγικές διμερείς αμυντικές συνεργασίες με ισχυρές αμυντικά και πολιτικά χώρες μεταξύ άλλων των ΗΠΑ, Γαλλία, Ισραήλ. Από τις χώρες αυτές γίνονται σημαντικές προμήθειες, θα πρέπει όμως παράλληλα να εξασφαλίζεται μεταφορά τεχνολογίας και εγχώρια βιομηχανική συμμετοχή.

Το ζητούμενο όμως για τους «αποφασίζοντες», διαχρονικά και ανεξαρτήτως πολιτικής ιδεολογίας, περιορίζεται στο να «προλάβουμε να κόψουμε εμείς την κορδέλα» ή «εμείς να εξαγγείλουμε».

Το πρώτο που πρέπει να καταπολεμήσουμε είναι ο μηδενισμός. Έχουμε ή δεν έχουμε αμυντική βιομηχανία; Η απάντηση είναι ότι υπάρχουν Ελληνικές Εταιρείες οι οποίες είναι πραγματικά διαμάντια. Τις ξέρουμε?

Κάθε χρόνο δαπανούμε ορισμένα χρήματα για αγορά ή υποστήριξη συστημάτων, αλλά στην εγχώρια αγορά δίνουμε ελάχιστα. Κριτήριο υπάρξεως υγιούς εγχώριας αμυντικής υποστηρίξεως είναι το ποσοστό εγχώριας ικανοποίησης των απαιτήσεων για καινούργια ανταλλακτικά ή για επισκευές τους, το οποίο δεν υπάρχει.

Η επίτευξη του στόχου της ανάπτυξης και ανάκαμψης προϋποθέτει: Στρατηγικό σχέδιο για την αμυντική βιομηχανία, με πολυετή ορίζοντα για τις κρατικές και ιδιωτικές αμυντικές βιομηχανίες, υπό έναν ενιαίο φορέα εποπτείας και συντονισμού. Ενεργή συμμετοχή στους διεθνείς θεσμούς που αφορά στη κοινή παραγωγή συστημάτων άμυνας και ασφάλειας και τα προγράμματά τους. Σύνδεση των Εταιρειών με τα Πανεπιστήμια, τα Πολυτεχνεία, τα ΑΣΕΙ και τους φορείς επιστημονικής έρευνας με ενίσχυση πάλι της έρευνας και ανάπτυξης. Συμμετοχή της εγχώριας ελληνικής αμυντικής βιομηχανίας στον προγραμματισμό και τις εξοπλιστικές της εξοπλιστικές ανάγκες των Ενόπλων Δυνάμεων. Διάθεση υποδομών και χρηματοδότησης για την ανάπτυξη νέων ιδεών και εταιρειών.

Σχέδιο για την ελληνική αμυντική βιομηχανία δεν μπορεί να διαμορφωθεί από τον έναν ή τον άλλο κομματικό χώρο, γιατί πάντοτε θα είναι ένα ύποπτο σχέδιο και γι αυτό καταδικασμένο. Το σχέδιο για την ελληνική δημόσια αμυντική βιομηχανία μπορεί να διαμορφωθεί μόνο με τη

συνεργασία του πολιτικού συστήματος και την ενεργό σύμπραξη και των ιδιωτών της αμυντικής βιομηχανίας. Αφού αντιληφθούν πως και για το δικό τους μέλλον είναι απαραίτητος πυλώνας.

Για να καταρτίσουμε στρατηγικό σχεδιασμό πρέπει να ξέρουμε που βρισκόμαστε σήμερα, ... ποιοι είναι αυτοί που δραστηριοποιούνται στους χώρους της άμυνας και όχι μόνο σε επίπεδο εταιρικών οντοτήτων; Δηλαδή εταιρείες, πανεπιστήμια, ερευνητικά ιδρύματα, ερευνητικά κέντρα, ... αλλά και σε φυσικά πρόσωπα, ανθρώπους οι οποίοι είναι φορείς για το μέλλον.

Ακούσαμε μία πτυχή του μέλλοντος: Τεχνητή νοημοσύνη και δεκάδες άλλες αναδυόμενες τεχνολογίες. Αυτό στη χώρα μας δεν είναι καταγεγραμμένο, και αφού δεν είναι καταγεγραμμένο τότε δεν μπορώ να κάνω στρατηγικό σχεδιασμό, και αφού δεν μπορώ να κάνω στρατηγικό σχεδιασμό τότε δεν μπορώ να προσδιορίσω μέσα από αυτό ένα μελλοντικό πλάνο.

Σήμερα οι πρόσφατες εκσυγχρονιστικές – εξοπλιστικές κυβερνητικές επιλογές δημιουργούν ελπιδοφόρες προοπτικές δημιουργίας μακροχρόνιας Ικανής Αμυντικής Ισχύος που θα βασίζεται στην ποιότητα έμπυχου και άψυχου υλικού, σε υγιείς εγχώριες υποδομές, στην συμμαχική υποστήριξη και σε ικανή και έξυπνη διοίκηση & πολιτική εντός και εκτός της χώρας. Για να πετύχει αυτό το νέο ξεκίνημα απαιτούνται συνεργασίες που υπαγορεύει η τεχνολογία και ο ανταγωνισμός των κολοσσών του αμυντικού τομέα.

Ο νόμος είναι τόσο πολύπλοκος, που ο καθένας μπορεί να βρει πάτημα να σταματήσει κάποια διαδικασία. Συνεπώς μπορεί ο νόμος να φτιάχτηκε λέγοντας ότι θα κάνουμε διαφανείς διαδικασίες, αλλά στην ουσία οι διαδικασίες γίνανε αδιαφανείς, ακόμη περισσότερο.

Όταν αποφασίσουμε τι θέλουμε να προχωρήσουμε στην υλοποίησή του με σοβαρό και επαγγελματικό τρόπο, με συγκεκριμένο όραμα, ειλικρινή θέληση, εξειδικευμένη γνώση και εμπειρία: *Πολιτική*: Που να εξυπηρετεί Εθνικά οράματα, μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα. *Βιομηχανική πολιτική*: Μείωσης κόστους παραγωγής με ενσωμάτωση νέων τεχνολογιών, συμπαραγωγικές συμφωνίες, ανταγωνιστική ποιότητα – χρόνου ολοκλήρωσης, εν συνεχεία υποστήριξη, R&D, επενδύσεις για νέα προϊόντα και επιμήκυνση των βιομηχανικών δραστηριοτήτων. *Ανταγωνιστική πολιτική* με κρατικούς φορείς. *Στρατηγική*, απλή, πολλαπλών εφαρμογών, ειδικού βάρους, με ανταποδοτικά οφέλη στο ΥΕΘΑ, τους πολίτες και το Έθνος – Χώρα. Να παράγει μακρόχρονη αποτροπή, σεβασμό και φόβο, χωρίς να προκαλεί αστάθεια και συνεχείς εξοπλιστικούς ανταγωνισμούς. *Στρατηγική της Ασύμμετρης Άμυνας* με ικανή επιθετική ισχύ περιορισμένου μεγέθους αλλά Πολλαπλασιαστικού αποτελέσματος. Πρέπει να επιλέγονται τεχνολογικές εφαρμογές που όχι απλώς θα υπερτερούν έναντι αυτών του αντιπάλου, αλλά θα τον εξουδετερώνουν και θα τον αναγκάζουν σε αναθεώρηση σχεδίων, τακτικής ακόμα και πολιτικής.

Βασική ή Εφαρμοσμένη Έρευνα. Η βασική για τα πανεπιστήμια είναι η γνώση για τη γνώση, είναι η προσπάθεια να ξεπεράσουμε τα γνωστικά όρια και να πάμε λίγο παραπέρα. Από εκεί και πέρα όμως, η βασική γνώση αυτή δεν πρέπει να μπαίνει γιατί μπαίνει στα συρτάρια. Η βασική έρευνα, το αποτέλεσμα της, είναι η σκυτάλη που παίρνει η εφαρμοσμένη, την οποία κάνει ο παραγωγικός τομέας.

Είναι απαραίτητη η δημιουργία ανεξάρτητου Νέου Θεσμικού Πλαισίου προς διευκόλυνση της εγχώριας παραγωγής.

Προτάσεις

- ✓ Ολιστική Προσέγγιση Προμηθειών με βάση το LCC (Life Cycle Cost) και η Ολιγοτυπία των Οπλικών Συστημάτων (Ο.Σ.).
- ✓ Λειτουργία Κρατικών Αμυντικών Βιομηχανιών με ιδιωτικό-οικονομικά κριτήρια ή και ιδιωτική διαχείριση (management).
- ✓ Ενθάρρυνση & Στήριξη Αντίστροφης Σχεδίασης.
- ✓ Ανάπτυξη ΕΑΒ&Τ με στόχους Αυτοδυναμία & Εξαγωγικό Προσανατολισμό, και, μεγιστοποίηση συν-ανάπτυξης, συμπαραγωγής, ΕνΣΥ (Εν Συνεχεία Υποστήριξης) στις προμήθειες και λειτουργία αμυντικών συστημάτων (> 30% του κόστους αγοράς)!
- ✓ Μεγιστοποίηση Συμμετοχής & Μεταφοράς Τεχνογνωσίας από NATO & EDA και κρατική Δέσμευση/ Ενίσχυση ΥΠΕΘΑ, ΕΑΒ & ΑΕΙ+ΑΣΕΙ για Συν-Έρευνα και -Συν-Ανάπτυξη στον τομέα Άμυνας/Ασφάλειας (+2% Αμυντικού Προϋπολογισμού).
- ✓ Στόχευση στην έξυπνη και φτηνή προμήθεια οπλικών συστημάτων & λύσεων (DRONES, AI, Ρομπότ) αλλά και σε σχεδιασμό/παραγωγή Όπλων, Πυρομαχικών, Βομβών, κ.λπ.
- ✓ Επιχειρηματική Διαχείριση απαρχαιωμένου (Obsolete), Αχρήστου/Πλεονασματικού Υλικού.

- ✓ Να προχωρήσουμε σε ένα Πιλοτικό πρόγραμμα έρευνας, ανάπτυξης, παραγωγής και εν συνεχεία υποστήριξης ενός αμυντικού συστήματος για εξαγωγή και ενσωμάτωση συμπερασμάτων στα θεσμικά κείμενα. Η συμπαραγωγή συστημάτων με άλλες χώρες θα μας δώσει τεχνογνωσία στη διαχείριση των προγραμμάτων. Τεχνογνωσία μπορούμε να αποκτήσουμε από τα στοιχεία διαχείρισης του προγράμματος NATO SEA SPARROW για το K/B ESSM, όπου συμμετέχουμε. Οι διαδικασίες πρέπει να απλοποιηθούν, ειδικά σε ένα τέτοιο πρόγραμμα που απαιτείται ευελιξία και λήψη γρήγορων αποφάσεων.
- ✓ Να βάλουμε στόχους στην έρευνα και ανάπτυξη αλλά κυρίως απαιτώντας σε κάθε προμήθεια αμυντικού υλικού, συμπαραγωγή, ανάπτυξη υποδομών και μεταφορά τεχνογνωσίας μέσω ΑΩ ή και άλλων μεθοδεύσεων.
- ✓ Τα μεγάλα εξοπλιστικά προγράμματα να μην αναγγέλλονται από τον ύψιστο βαθμό λήψης απόφασης χωρίς να έχει προηγηθεί η προβλεπόμενη διαδικασία εισήγησης από τα Γενικά Επιτελεία.
- ✓ Να δημιουργηθεί ένας "ιστός" κατασκευαστικών εταιρειών ανά την επικράτεια, οι οποίες θα παρέχουν εν καιρώ ειρήνης κρίσιμα υλικά για την λειτουργία των τριών κλάδων των Ε.Δ. ήτοι Πυρομαχικών, ανταλλακτικών αεροσκαφών, επιγείων / πλωτών μέσων, εν πολέμω δε θα επιστρατεύονται για την παροχή της ίδιας μορφής υπηρεσιών..
- ✓ Οι προδιαγραφές δεν πρέπει να περιέχουν μνεία συγκεκριμένης προέλευσης ή εμπορικού σήματος ή καταγωγής που έχει ως αποτέλεσμα να αποκλείονται επιχειρήσεις.
- ✓ Υλικά που έχουν κατασκευαστεί στο παρελθόν στη χώρα δεν είναι δυνατόν να προμηθεύονται σε καμία περίπτωση από το εξωτερικό, εκτός εάν δεν υφίσταται πλέον αντίστοιχος κατασκευαστής, ή η προσφερόμενη εγχώρια τιμή είναι αποδεδειγμένη ανώτερη αυτής του εξωτερικού.
- ✓ Ελάχιστες προϋποθέσεις ποιοτικής εξασφάλισης πρέπει να θεωρούνται η δημιουργία κατασκευαστικού φακέλου για κάθε υλικό (κατά τα ισχύοντα διεθνή πρότυπα) που θα περιλαμβάνει κατασκευαστικά σχέδια, διαδικασίες, επιθεωρήσεις, κτλ.
- ✓ Διασπορά της Τεχνολογίας και Συνέργειες: Οι μεγάλες εταιρείες χρειάζονται ένα ευρύ πλέγμα μικρότερων βιομηχανιών και βιοτεχνιών που να τις υποστηρίζει σε ανταλλακτικά, υλικά και υποσυστήματα. Την λειτουργία αυτή εξασφάλιζαν από πλευράς Αεροπορίας, τα Εργοστάσιά της και κυρίως εκείνο του 202 ΚΕΑ που με την επικράτηση της ΕΑΒ υποβαθμίστηκαν. Επομένως, είναι απολύτως απαραίτητο να αποκατασταθεί το κύρος και η εύρυθμη λειτουργία τους.
- ✓ Δημιουργία Νέων Θεσμικών Πλαισίων προς διευκόλυνση της εγχώριας παραγωγής: Συγκεκριμένα να εκπονηθούν Πλαίσια ανεξάρτητα: (1) Διαρκούς συνεργασίας μεταξύ ΕΑΒΙ και ΥΠΕΘΑ, αλλά και με τα Γενικά Επιτελεία. (2) Συνεργασίας μεταξύ ΕΑΒΙ και ΑΕΙ/ΑΣΕΙ. (3) Προώθησης της Έρευνας και Ανάπτυξης (4) Προστασίας του απορρήτου και γενικά των ευαίσθητων πληροφοριών. (5) Προστασίας των Πνευματικών Δικαιωμάτων.
- ✓ Βελτιώσεις στην ΕΑΒ (Ελληνική Αεροπορική Βιομηχανία): Σοβαρό πρόβλημα για την ΕΑΒ είναι η ευνοιοκρατία, ο νεποτισμός και η μίζερη γραφειοκρατία που στόχο έχει την κοντόφθαλμη περιστολή των δαπανών και αδιαφορεί για την παραγωγή. Το κατώτερο προσωπικό ειδικότητας μηχανικού πρέπει να προσλαμβάνεται με αδιάβλητους διαγωνισμούς και να είναι δυνατόν να απολύεται αν είναι ανεπαρκές.
- ✓ Εκμετάλλευση του Ανθρώπινου Δυναμικού, ιδιαίτερα αυτού που αποστρατεύεται, και ιδιαίτερα του τεχνικού προσωπικού των ΕΔ αξιωματικών και υπαξιωματικών.
- ✓ Άνθρωποι που πάνε στο Naval Postgraduate School (Monterey) και σε άλλα πανεπιστήμια δεν αξιοποιούνται όσο πρέπει. Τα επιτελεία και οι εταιρίες να ζητούν από αυτούς να δουλέψουν κατά την διατριβή τους σε πρότζεκτ που τους ενδιαφέρουν.
- ✓ Υποδομές: ούτε την ασφάλεια ούτε την εκμετάλλευσή τους έχουμε δει όσο πρέπει. Πρέπει να δούμε τον τρόπο πως να τις λειτουργήσουμε και να τις αξιοποιήσουμε. Εδώ λοιπόν υπάρχει το εργαλείο της σύμπραξης του δημοσίου με τον ιδιωτικό φορέα.

Παράρτημα: Εισηγήσεις ανά Εισηγητή

Εισαγωγή Συντονιστή

Μία πέρα ως πέρα εξαιρετική συνεδρία, χρήσιμη και προσθέτουσα αξία!

Στο πλαίσιο της συνδιοργάνωσης και της συμμετοχής μας, στο διαβαλκανικό συνέδριο της Θεσσαλονίκης, το Κέντρο Αριστείας Ακρόπολις ήταν εκεί σε δύο ενότητες, με κεντρικό θέμα την Αμυντική Βιομηχανία και Τεχνολογία στην Ελλάδα, άξονες: τις Τεχνολογίες Αιχμής - Καινοτομία - Επενδύσεις- Βιομηχανία και επιμέρους διεργασίες την Απειλή - Επισκόπηση - Συζήτηση - Προτάσεις Έρευνας, Ανάπτυξης, Παραγωγής, Εν-Συνεχεία Υποστήριξης και Διαδικασιών Προμηθειών και Χρηματοδότησης.

Το πάνελ περιλάμβανε ένα αντιπροσωπευτικό δείγμα: στελεχών που παλιότερα είχαν υπηρετήσει τους Θεσμούς και τον κύριο Πελάτη στις ΕΔ καθώς και της Αγοράς ΕΑΒ&Τ.

Έχουν διαπιστωθεί και προταθεί από πολλούς και σε πολλά φόρα:

- Πολύ υψηλές Αμυντικές Δαπάνες Ελλάδας άνω του 2% ΑΕΠ (ΝΑΤΟ). Πολύ χαμηλό % συμμετοχής ΕΑΒ&Τ
- Η Ανάπτυξη ΕΑΒ&Τ είναι καθοριστικός παράγων κάθε Χώρας ως προς Άμυνα, Οικονομική Δραστηριότητα, Επιστημονική & Τεχνολογική Εξέλιξη
- Οι ΗΠΑ φαίνεται να δίνουν Προτεραιότητα στον Εκσυγχρονισμό και Ικανότητα των Ελληνικών Ε.Δ.
- Η Αναζωογόνηση του Ελληνικού Αμυντικού Τομέα χρειάζεται: Επενδύσεις, Κυβερνητική Δέσμευση, Συνεργασία και Συνεννόηση: Διακομματική, Διακλαδική ΕΔ+ΣΑ, Αγοράς, Κέντρων Έρευνας, ΑΕΙ+ ΑΣΕΙ
- Περισσότερες από 100 ελληνικές εταιρίες και βιομηχανίες σχετίζονται με την αμυντική βιομηχανία και απασχολούν πάνω από 20,000 άτομα. Κάνουν ένα τζίρο ~ 4ΜΒ€, τα 2/3 από την ΜΕΤΚΑ και το 1/3 από όλες τις άλλες. Οι 10 πρώτες κάνουν το 93% του ετήσιου τζίρου.
- Έχουν προταθεί, επίσης, από πολλούς και σε πολλά φόρα:
 - Ολιστική Προσέγγιση Προμηθειών με βάση το LCC και Ολιγοτυπία Ο.Σ.
 - Λειτουργία Κρατικών ΑΒ με ιδιωτικό-οικονομικά κριτήρια
 - Ενθάρρυνση & Στήριξη Αντίστροφης Σχεδίασης
 - Ανάπτυξη ΕΑΒ&Τ με στόχους Αυτοδυναμία & Εξαγωγικό Προσανατολισμό
 - Μεγιστοποίηση Συμμετοχής & Μεταφοράς Τεχνογνωσίας από ΝΑΤΟ & ΕΔΑ
 - Ανάταξη ΕΑΒ&Τ με Δραστική Αλλαγή Τρόπου Σκέψης, Αξιοκρατία, Ολιστική Προσέγγιση, Όραμα & Μακρόπνοο Σχεδιασμό, Διακομματική Συνεννόηση
 - Μεγιστοποίηση συν-ανάπτυξης, συμπαραγωγής ΕνΣΥ στις προμήθειες και λειτουργία αμυντικών συστημάτων (> 30% του κόστους αγοράς)!
 - Κρατική Δέσμευση/ Ενίσχυση ΥΠΕΘΑ, ΕΑΒ & ΑΕΙ+ΑΣΕΙ για Συν-Έρευνα και -Συν-Ανάπτυξη στον τομέα Άμυνας/Ασφάλειας (+2% Αμυντικού Προϋπολογισμού).
 - Στόχευση στην έξυπνη και φτηνή προμήθεια οπλικών συστημάτων & λύσεων (DRONES, AI, Ρομπότ)
 - Στόχευση σε σχεδιασμό/παραγωγή Όπλων, Πυρομαχικών, Βομβών, κ.λπ.
 - Επιδίωξη κεντρικής συλλογικής προμήθειας, με ολιστική προσέγγιση προμηθειών και βιομηχανικών επιστροφών (IR)
 - Επιχειρηματική Διαχείριση Obsolete, Αχρήστου/Πλεονασματικού Υλικού
 - Συνεργασία Συνδέσμων Ελληνικής ΑΒ & Logistics ΑΚΑΜ.
 - Ανάπτυξη Συστήματος Συνεταιριστικής Επιμελητείας για: διαχείριση, απόκτηση, υποστήριξη, ανταλλαγή/διάθεση κοινών συστημάτων/υλικών, αποθεμάτων, πλεονασμάτων & υπηρεσιών υποστήριξης στη φιλοσοφία & πρότυπα NSPA,NATO.
 - Συμμετοχή σε συν-ανάπτυξη-παραγωγή διεθνών προγραμμάτων εξοπλισμού, με μεγιστοποίηση συμμετοχής ΕΑΒ και μεταφορά τεχνογνωσίας. Αύξηση Εμπορικών Συναλλαγών Αμυντικών Προμηθειών με Ισραήλ και Αίγυπτο.

Γεώργιος Γιακουμάκης, Επίτιμος Αρχηγός ΓΕΝ, Ναύαρχος ε.α.

Όσον αφορά τη Τουρκία θέτουμε δύο ζητήματα που αποτελούν ποιοτικά στοιχεία για την πρόοδο στην αμυντική τους βιομηχανία. Έχουν τη δυνατότητα ολοκλήρωσης πολύπλοκων οπλικών συστημάτων όπως τα πλοία MILGEM, με την ανάπτυξη τακτικού συστήματος και σύνταξη πηγαίου κώδικα για την επικοινωνία όπλων και αισθητήρων. Ένα άλλο ποιοτικό στοιχείο είναι η ανάπτυξη δικτυοκεντρικών επιχειρήσεων. Είναι μια από τις λίγες χώρες που μπορεί να κάνει δικτυοκεντρικές, επιχειρήσεις δηλαδή σε πραγματικό χρόνο να συνδέονται σε ένα σύνθετο επιχειρησιακό περιβάλλον αισθητήρες και όπλα, έτσι ώστε να επιτυγχάνεται ταχεία λήψη απόφασης, συντονισμός και να επιτυγχάνεται καίριο πλήγμα στον εχθρό.

Αυτά είναι ποιοτικά στοιχεία τα οποία θα πρέπει και μας να μας προβληματίσουν και να αποτελέσουν στόχο και προτεραιότητα και για τη δικιά μας πολεμική βιομηχανία.

Τώρα στις δικές μας προτεραιότητες, θα πρέπει να είναι προτεραιότητα στην εθνική στρατιωτική στρατηγική μας η ανάπτυξη εγχώριας πολεμικής βιομηχανίας.

Δυνατότητες που θα πρέπει να αναπτυχθούν από την εγχώρια βιομηχανία κατά σειρά που αναφέρονται, anti-drone, ενεργού ηλεκτρονικού πολέμου, UAV/UCAV/USV, εκτέλεσης δικτυοκεντρικών επιχειρήσεων, Κυβερνασφάλειας και βαλλιστικών πυραύλων.

Πώς θα προχωρήσουμε όμως; Θα πρέπει να πιστέψουμε όλοι στο στόχο για ανάπτυξη της εγχώριας πολεμικής βιομηχανίας.

Πρωτίστως όμως θα πρέπει να αλλάξουμε νοοτροπία. Αν δεν αλλάξουμε νοοτροπία, αν δεν κάνουμε ένα restart, δεν μπορούμε να πετύχουμε στόχους. Θα πρέπει να έχουμε διαφάνεια στις σχέσεις μας, μεταξύ στρατιωτικών, υπουργείου Εθνικής Άμυνας, Εταιρειών, ερευνητικών κέντρων και πανεπιστημίων. Να αναπτύξουμε πνεύμα εμπιστοσύνης, συνεργασίας και συνέργειας. Στην Ολλανδία για να σχεδιάζουν και να αναπτύξουν φρεγάτες, συγκροτήθηκε μια ομάδα που συμμετείχαν στρατιωτικοί, η βιομηχανία, ιδιωτικές εταιρείες, πανεπιστήμια, ερευνητικά κέντρα. Δούλεψαν μαζί και συνέργησαν επί επτά χρόνια με διακριτούς όμως ρόλους. Κανένας δεν ήταν υπάλληλος κανενός, δεν υπήρχαν payroll, και τα αποτελέσματα ήταν εξαιρετικά. Περνάω κάποια μηνύματα με πλάγιο τρόπο.

Τα ερευνητικά προγράμματα που ενεργοποιούνται να είναι αποτέλεσμα επιτελικής διεργασίας, χωρίς την εμπλοκή της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας.

Όσον αφορά στα πολιτικά κόμματα, ο χώρος των εξοπλισμών δεν είναι για πολιτική αντιπαράθεση και εξόντωση πολιτικών αντιπάλων. Έχουμε δεκάδες αξιωματικούς που ταλαιπωρήθηκαν τα τελευταία χρόνια, που η συντριπτική πλειοψηφία από αυτούς δεν ήταν διαπλεκόμενοι.

Πρέπει να σπάσουμε τα στεγανά ακόμα και μέσα στα Γενικά Επιτελεία, οι διευθύνσεις να έχουν καλύτερη επικοινωνία μεταξύ τους.

Όσον αφορά τη στελέχωση της ΓΔΑΕΕ θα πρέπει να στείλουμε άριστους αξιωματικούς.

Να προχωρήσουμε σε ένα Πιλοτικό πρόγραμμα έρευνας, ανάπτυξης, παραγωγής και εν συνεχεία υποστήριξης ενός αμυντικού συστήματος για εξαγωγή και ενσωμάτωση συμπερασμάτων στα θεσμικά κείμενα. Η συμπαραγωγή συστημάτων με άλλες χώρες θα μας δώσει τεχνογνωσία στη διαχείριση των προγραμμάτων.. Τεχνογνωσία μπορούμε να αποκτήσουμε από τα στοιχεία διαχείρισης του προγράμματος NATO SEA SPARROW για το K/B ESSM, όπου συμμετέχουμε. Οι διαδικασίες πρέπει να απλοποιηθούν, ειδικά σε ένα τέτοιο πρόγραμμα που απαιτείται ευελιξία και λήψη γρήγορων αποφάσεων. Και όσον αφορά τη δημόσια αμυντική βιομηχανία, δεν νομίζω ότι υπάρχει μέλλον με τη διατήρηση του δημόσιου χαρακτήρα τους. Θα πρέπει να πάμε τουλάχιστον σε ιδιωτικό μανάτζμεντ. Ακόμα παραπέρα με τη λειτουργία τους σε ένα πλαίσιο ΣΔΙΤ.

Προτεραιότητες

α. Η ανάπτυξη της πολεμικής μας βιομηχανίας θα πρέπει να αποτελέσει προτεραιότητα της ΕΘΣΣ.

β. Δυνατότητες που θα πρέπει να αναπτυχθούν από την εγχώρια βιομηχανία κατά σειρά που αναφέρονται, anti-drone, ενεργού ηλεκτρονικού πολέμου, UAV/UCAV/USV, εκτέλεσης δικτυοκεντρικών επιχειρήσεων, Κυβερνασφάλειας.

Πως πρέπει να προχωρήσουμε.

α. Να ενστερνιστούμε όλοι οι εμπλεκόμενοι φορείς την δημιουργία υγιούς αμυντικής βιομηχανίας. Απαιτείται ενότητα στη προσπάθεια, εμπιστοσύνη μεταξύ των εμπλεκόμενων, συνεργασία, συνέργεια.

β. Για να πετύχουμε το στόχο μας , απαιτείται αλλαγή νοοτροπίας από όλους τους εμπλεκόμενους:

(1) Να δρομολογηθούν ερευνητικά προγράμματα που είναι αποτέλεσμα επιτελικής διεργασίας των επιτελείων, χωρίς την εμπλοκή της εκάστοτε πολιτική ηγεσία.

(2) Τα πολιτικά κόμματα να αντιληφθούν ότι ο χώρος της πολεμικής βιομηχανίας και των εξοπλισμών δεν είναι το κατάλληλο πεδίο για πολιτική αντιπαράθεση και εξόντωση πολιτικών αντιπάλων, με εξιλαστήρια θύματα την εθνική προσπάθεια και τους στρατιωτικούς.

(3) Οι ιδιωτικές εταιρείες να μη βασίζονται αποκλειστικά στην ανάθεση παραγωγής συστημάτων άμυνας και ασφάλειας από το δημόσιο αλλά να παράγουν και προϊόντα διπτού σκοπού και να σκοπεύουν σε εξαγωγές.

(4) Η Γενική Διεύθυνση Εξοπλισμών να στελεχώνεται με άριστους Αξιωματικούς που στη διαδρομή τους έχουν επιδείξει εξαίρετο ήθος.

(5) Οι εμπλεκόμενοι φορείς στρατιωτικοί, ερευνητικά κέντρα, πανεπιστήμια, ιδιωτικές επιχειρήσεις να συνεργάζονται, να συνεργούν μεταξύ τους, αλλά να έχουν διακριτούς ρόλους χωρίς υπόγειες διακλαδώσεις.

γ. Συνεργασία με άλλες χώρες για συμπαραγωγή οπλικών συστημάτων (ΗΠΑ, ΕΕ, Ισραήλ).

δ. Να προχωρήσουμε σε Πιλοτικό πρόγραμμα έρευνας, ανάπτυξης, παραγωγής και εν συνεχεία υποστήριξης ενός αμυντικού συστήματος για εξαγωγή και ενσωμάτωση συμπερασμάτων στα θεσμικά κείμενα.

ε. Όσον αφορά τις δημόσιες αμυντικές βιομηχανίες θα πρέπει να έχουν κατ' ελάχιστον ιδιωτικό management. Επιπλέον προγράμματα ΣΔΙΤ είναι επιλογή για τη λειτουργία τους.

Κυριάκος Κυριακίδης, Επίτιμος Διοικητής ΣΝΔ, Πρώην ΓΔ/ΓΔΑΕΕ, Αντιναύαρχος Π.Ν. ε.α.

Ευχαριστώ το Κέντρο Αριστείας Ακρόπολις για την ιδιαίτερα τιμητική πρόσκληση να πάρω μέρος σε ένα τόσο σημαντικό συνέδριο διεθνούς εμβέλειας.

Λόγω του περιορισμένου χρόνου που έχω για ένα τόσο, πολυδιάστατο, πολυπαραγοντικό θέμα θα αναγκαστώ να αναφερθώ, κατά κάποιο τρόπο επιγραμματικά για να προκαλέσω προβληματισμούς. Συγχρόνως προκαταβολικά επισημαίνω ότι θα αναδείξω αδυναμίες ενώ θα καταθέσω και σκέψεις για βελτίωση της όλης εικόνας καθ' όσον αυτό το θεωρώ πολύ πιο εποικοδομητικό από το να αυτοχειροκροτούμεθα.

Η χώρα μας, ειδικά τα τελευταία χρόνια επενδύει σε στρατηγικές διμερείς αμυντικές συνεργασίες με ισχυρές αμυντικά και πολιτικά χώρες μεταξύ άλλων των ΗΠΑ, Γαλλία, Ισραήλ και άλλες. Παράλληλα αποτελεί πεποίθησή μας και υπάρχουν δηλώσεις από όλες τις πολιτικές δυνάμεις της χώρας, διαχρονικά ότι «εάν χρειαστεί μόνοι μας θα πολεμήσουμε». Και αυτό βασίζεται σε τραυματικές εμπειρίες του απώτερου αλλά και σχετικά πρόσφατου παρελθόντος.

Αυτό είναι που οδήγησε στην διατύπωση, που αναφέρεται στην Εθνική Αμυντική Βιομηχανική Στρατηγική, που εκδόθηκε από το Υπ. Εθν. Άμυνας το 2017, ότι: «η χώρα είναι υποχρεωμένη να διατηρεί ισχυρές Ε.Δ σε υψηλή ετοιμότητα και με υψηλή διαθεσιμότητα των οπλικών τους συστημάτων. Οι απαιτήσεις αυτές προϋποθέτουν εκτός από υψηλά κονδύλια και ισχυρή εγχώρια αμυντική βιομηχανική και τεχνολογική υποδομή για τη συντήρηση και υποστήριξη των οπλικών συστημάτων ειδικά σε κρίσιμους επιχειρησιακούς τομείς, ώστε να εξασφαλίζεται στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό η ασφάλεια εφοδιασμού των ΕΔ σε περίπτωση κρίσης ή πολέμου».

Τουτέστιν η χώρα πρέπει να διατηρεί εγχώρια βάση αμυντικής τεχνολογίας και βιομηχανίας, ικανή να υποστηρίξει με προϊόντα, έργα και υπηρεσίες τις επιχειρησιακές απαιτήσεις των ΕΔ ώστε να διασφαλίζει ουσιώδη εθνικά συμφέροντα, όπως: Η ασφάλεια εφοδιασμού, που αφορά την απρόσκοπτη λειτουργία της εφοδιαστικής αλυσίδας των ΕΔ για την εξασφάλιση της επιχειρησιακής τους αυτονομίας, στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό. Αυτό το έχει πετύχει ο αγαπημένος μας γείτονας σε πολύ μεγάλο βαθμό, κάποιοι μιλάνε ακόμη και για 80%, και το οποίο μάλιστα κατέκτησε τα τελευταία 10-15 χρόνια με γοργούς ρυθμούς.

Πως το πέτυχε αυτό; Βάζοντας στόχους στην έρευνα και ανάπτυξη αλλά κυρίως απαιτώντας σε κάθε προμήθεια αμυντικού υλικού, συμπαραγωγή, ανάπτυξη υποδομών και μεταφορά τεχνογνωσίας μέσω ΑΩ ή και άλλων μεθοδεύσεων. Να ανοίξω μια παρένθεση εδώ γιατί θεωρώ ότι πρέπει να τονιστεί πως το λεγόμενο περί αυτονομίας χωρών σε θέματα εξοπλισμών αναμφισβήτητα αποτελεί ακραία έκφραση. Καμία χώρα, ανεξαρτήτως μεγέθους, δεν μπορεί πλέον να καλύπτει αυτόνομα τις ανάγκες της σε υλικά και υπηρεσίες, εξαιτίας της παγκόσμιας εξάπλωσης των αλυσίδων εφοδιασμού. Ακόμα και οι πλέον ισχυρές χώρες δεν εστιάζουν πλέον στο ζήτημα της αυτονομίας αλλά στην αποτελεσματική διαχείριση των αλυσίδων εφοδιασμού και των υποκατασκευαστών όλων των επιπέδων. ΗΠΑ – Ρωσία).

Να επανέλθω όμως στον αντίποδα, ως προς τον γείτονα, εμείς τι κάναμε; Καταδικάσαμε συλλήβδην τα ΑΩ τα οποία όχι μόνον δεν εκμεταλλευτήκαμε αλλά κάναμε κατά περίπτωση, στο παρελθόν, κακή χρήση και έτσι τα απαξιώσαμε στον κόσμο οπότε και υπερχρηματήσαμε στην Κοινοτική οδηγία που τα απαγόρευσε και δεν κάναμε ούτε σκέψη για να εκμεταλλευτούμε την εξαίρεση της, που αναφέρει ότι μπορούμε να επικαλεστούμε λόγους προστασίας ουσιωδών συμφερόντων ασφαλείας της χώρας μας όπως προβλέπεται από το άρθρο 346 της Συνθήκης Λειτουργίας της ΕΕ και να αξιώσουμε από τον προμηθευτή βιομηχανικές επιστροφές όπως κατά κανόνα πλέον κάνουν όλοι οι «μεγάλοι» της ΕΕ με πρωτοπόρο την Γερμανία και άλλους.

Ως άκρως πιστοί και φιλότιμοι... δημιουργήσαμε τον περίφημο νόμο «περί μη προμηθειών» (3978/11) ενσωματώνοντας την οδηγία 81/2009 της ΕΕ σε ακραίο σημείο, καταργώντας την Εγχώρια Βιομηχανική Συμμετοχή (ΕΒΣ), την Ελληνική Προστιθέμενη Αξία (ΕΠΑ) και τα αντισταθμιστικά Οφέλη (ΑΩ). Στον βωμό της διαφάνειας φτάσαμε στο άλλο άκρο αφού σε αυτό τον νόμο προβλέπονται διατάξεις πέρα της διεθνούς πρακτικής, όπως αποτρεπτικές για να μετέχει κάποιος στις διαγωνιστικές διαδικασίες. Ενδεικτικά αναφέρω ότι προβλέπεται η Διοίκηση να μπορεί ανά πάσα στιγμή να έχει πρόσβαση ακόμη και στον ΗΥ των αντισυμβαλλόμενων επιχειρήσεων, να αναζητά ποινικό μητρώο όχι μόνο όσων μετέχουν στον αντισυμβαλλόμενο οικονομικό φορέα αλλά και στους υποκατασκευαστές του (να θυμίσω πχ ότι στην περίπτωση του

άρματος οι υποκατασκευαστές είναι της τάξεως των εκατοντάδων, άρα καταλαβαίνεται τι συμβαίνει όταν μιλάμε γι αεροπλάνα, φρεγάτες κ.λπ.). Στην δε περίπτωση τυχόν διαφοράς μεταξύ ελληνικού δημοσίου και προμηθευτή καθορίζει ότι αυτή θα επιλυθεί από τα Ελληνικά δικαστήρια, επομένως κλονίζεται η εμπιστοσύνη για την έκβαση της υπόθεσης ιδιαίτερα από κάθε αλλοδαπό προμηθευτή.

Σε σχετικά πρόσφατη προσπάθεια εκσυγχρονισμού του νόμου και προσέγγισης της διεθνούς πρακτικής γίνανε βελτιώσεις χωρίς αλλαγή της ουσίας με αποτέλεσμα αυτός να μην είναι χρηστικός και να εξακολουθεί να διατηρεί τον τίτλο του «νόμου περί προμηθειών». Αυτό επιβεβαιώνεται και από το γεγονός ότι όλες, στην κυριολεξία όλες, οι μεγάλες προμήθειες και ιδιαίτερα μετά την πρόσφατη οικονομική κρίση γίνανε με σύμβαση-νόμο. Έτσι φτάσαμε και πάλι στο άλλο άκρο του εκκρεμούς και κάθε σύμβαση δεν είχε καμία γενική αρχή που έπρεπε να τηρηθεί.

Το χειρότερο σε όλη αυτή την κατάσταση ήταν και είναι ότι τα μεγάλα εξοπλιστικά προγράμματα αναγγέλλονται από τον ύψιστο βαθμό λήψης απόφασης χωρίς να έχει προηγηθεί η προβλεπόμενη διαδικασία εισήγησης. Συνέπεια αυτών είναι, πέρα των άλλων, η ιδιαίτερα περιορισμένη δυνατότητα διαπραγμάτευσης αφού η απόφαση είναι ειλημμένη και η αντισυμβαλλόμενη πλευρά είναι «καβάλα στο άλογο».

Με αυτό τον τρόπο καλούνται οι υπηρεσιακοί παράγοντες εκ των υστέρων να διαπραγματευτούν για ελληνική συμμετοχή, βιομηχανικές επιστροφές οπότε και ο προμηθευτής σε επίσημη τελετή ανακοινώνει ότι στο προϊόν θα συμμετέχει μεγάλος αριθμός εγχώριων αμυντικών βιομηχανιών χωρίς να λέει ούτε την ποσόστωση επι της συνολικής αξίας, που είναι ελάχιστες μονάδες της δεκάδας, ούτε αναφέρεται στην όποια μεταφορά τεχνογνωσίας ή ανάπτυξη υποδομών για να υπάρξει κάτι για το αύριο.

Στο σημείο αυτό Ενδεικτικά ατοπήματα στην διαδικασία της προμήθειας είναι ακόμη και το στοιχειώδες. Η μη γνώση του πραγματικού συνολικού κόστους της προμήθειας. Όλοι στέκονται στο κόστος που εξαγγέλλεται για μια προμήθεια. Μια προμήθεια που αποφασίστηκε σε ανώτατο επίπεδο, τονίζω και πάλι χωρίς ουσιαστική μελέτη, καθ' όσον εάν τηρείτο η νομοθετημένη διαδικασία η μελέτη αυτή είναι υποχρεωμένη να συνοδεύεται και από την μελέτη Κόστους Κύκλου Ζωής (ΚΚΖ) που περιλαμβάνει την ανάπτυξη υποδομών, υποστήριξης σε υλικά, εκπαίδευσης, διατήρησης του αξιόμαχου εντός των αρχικών προδιαγραφών, τον προσδιορισμό της διάρκειας της επιχειρησιακής εκμετάλλευσης αλλά ακόμα και το κόστος αποστρατικοποίησης και απόσυρσης. Όλος αυτός ο κύκλος στην διάρκεια της ζωής του οπλικού συστήματος τριπλασιάζει ή τετραπλασιάζει το συνολικό κόστος. Επομένως για παράδειγμα τα μεγάλα προγράμματα της προηγούμενης τετραετίας που εκτιμώνται περί τα 15 δις το συνολικό κόστος στα επόμενα 25 χρόνια θα ανέλθει πέρα των 60 δις. Γι αυτό λέμε ότι το κόστος μια εξοπλιστικής προμήθειας προσομοιάζει με παγόβουνο. Το ύψος που βλέπουμε πάνω από την επιφάνεια του νερού είναι ακόμη και 1/4 ή 1/5 φορές από αυτό που κρύβεται κάτω από την επιφάνεια.

Όλα αυτά βεβαίως είναι και επειδή έχουμε συνηθίσει όλοι μας να περιοριζόμαστε στο πόσες μονάδες έχουμε, πόσα τανκς, πόσα αεροπλάνα, πόσα πλοία και όχι με το εάν αυτά είναι σε θέση να κάνουν αυτό που προβλέπεται να κάνουν και πληρούν τα κριτήρια βάσει των οποίων τα προμηθευτήκαμε. Ασχολούμεθα δηλαδή με το αριθμητικό και όχι το ποιοτικό στοιχείο.

Παράδειγμα. Βαυκαλιζόμαστε πχ ότι στην ΠΑΡΜΕΝΙΩΝ μετείχαν τόσες μονάδες του Στόλου χωρίς να λέμε εάν και πόσες από αυτές μπορούσαν να πετύχουν την μέγιστη προβλεπόμενη ταχύτητα, πόσα τυχόν πυροβόλα ήταν εκτός λειτουργίας ή σε πόσα από αυτά λειτουργούσαν στο 100% τα ηλεκτρονικά μέτρα και αντίμετρα.

Σε σχέση με την προηγούμενη αναφορά μου σχετικά με το κόστος η σκέψη μας σταματά και ωραιοποιούμε το πόσο φθηνότερα προμηθευτήκαμε ένα οπλικό σύστημα χωρίς να το συνδέουμε με το αύριο. Υφίστανται εμπειριστατωμένες μελέτες ακόμη και Ελληνικού πανεπιστημίου που αποδεικνύουν ότι ακόμη και 1,5 φορά ακριβότερο κόστος προμήθειας αποσβένεται για την εθνική οικονομία, σε σύντομο χρόνο, περί τα 7 έτη, όταν έχεις εξασφαλίσει με τον τρόπο αυτό την εγχώρια συμμετοχή, ανάπτυξη νέων τεχνολογιών και υποδομών, μεταφορά τεχνογνωσίας. Οι Ισραηλινοί τοποθετούν το όριο αυτό στο 1,35.

Το ζητούμενο όμως για τους «αποφασίζοντες», διαχρονικά και ανεξαρτήτως πολιτικής ιδεολογίας ποιο είναι; Αυτό περιορίζεται στο να «προλάβουμε να κόψουμε εμείς την κορδέλα» ή «εμείς να εξαγγείλουμε».

Ο παραπάνω κοντόφθαλμος πολιτικός και προσωπικός στόχος μας οδηγεί στο να μην έχουμε μακροχρόνιο, και συνδυαστικό, θα έλεγα εγώ, προγραμματισμό εξοπλισμών, καθ' όσον μια 4ετής Κυβερνητική θητεία και περισσότερο μια Υπουργική είναι πολύ μικρή για κάτι τέτοιο.

Ως προς τις εξαγγελίες σχετικά πρόσφατο παραδείγματα η δημιουργία νέου Κλάδου στις ΕΔ για την έρευνα και ανάπτυξη, η δημιουργία του Ελληνικού Κέντρου Αμυντικής Έρευνας, Ανάπτυξης και Καινοτομίας (ΕΚΑΕΑΚ), η ίδρυση εταιρείας διασύνδεσης αμυντικής βιομηχανίας με πανεπιστήμια κ.λπ. και όλα αυτά την στιγμή που υφίσταται η Γενική Διεύθυνση Αμυντικών Εξοπλισμών και Επενδύσεων (ΓΔΑΕΕ) με την Διεύθυνση Άμυνας και Τεχνολογίας (ΔΑΕΤΕ) και το σχετικά πρόσφατα (ν.2019/01) δημιουργηθέν Συμβούλιο Αμυντικής Έρευνας, Τεχνολογίας και Βιομηχανίας εμπλέκοντας πολλούς φορείς μεταξύ των οποίων ΑΕΙ και ΑΣΕΙ το οποίο όμως ποτέ δεν δούλεψε. Εξαγγέλλουμε και πάλι κάτι νέο χωρίς αξιοποίηση αυτών που έχουμε.

Επανάληψη αυτών που κάνουμε και με τους εξοπλισμούς. Να σας υπενθυμίσω ότι υπάρχουν σχετικά πρόσφατες δηλώσεις της πολιτικής ηγεσίας ότι «πρωτίστως θα συντηρήσουμε τον υφιστάμενο εξοπλισμό». Αποτέλεσμα; Ενώ σε συγκεκριμένα οπλικά συστήματα είχαμε διαθεσιμότητα ακόμη και κάτω του 50% προμηθευόμαστε άλλο σύστημα με ανάλογες επιχειρησιακές δυνατότητες (χωρίς να κάνει την διαφορά) και δεν επιδιώξαμε την αύξηση της διαθεσιμότητας των πρώτων με σαφές λιγότερο κόστος.

Λόγω του περιορισμένου χρόνου πιστεύω να μου δοθεί η ευκαιρία να επανέλθω στην έρευνα και ανάπτυξη στον δεύτερο κύκλο.

Έρευνα και Ανάπτυξη (2ος κύκλος)

Ιδιαίτερη σημασία στα εξοπλιστικά προγράμματα έχει η έρευνα και ανάπτυξη. Αλλά και πάλι ο περιορισμός του χρόνου μου επιβάλλει την επιγραμματική αναφορά.

Δεν υφίσταται ειδικό νομοθετικό πλαίσιο προσαρμοσμένο για τις ιδιαιτερότητες της έρευνας. Κάποια σχετική πρόοδος έγινε πρόσφατα με Υπουργική Απόφαση αλλά δεν διέπεται από την απαιτούμενη αποτελεσματικότητα και σαφήνεια. Έτσι εάν ένα προϊόν δεν πετύχει απολύτως τις επιδιωκόμενες προδιαγραφές ο φορέας που το ανέπτυξε κινδυνεύει να χαρακτηρισθεί «έκπτωτος» με δυσμενείς επιπτώσεις στο επιχειρηματικό του μέλλον.

Η έρευνα και ανάπτυξη εμπεριέχει βαθμό προσέγγισης του επιδιωκόμενου, ακόμα και όταν μπαίνει στην παραγωγή πχ F35 βελτιστοποίηση από την χρήση, LCS απόσυρση. Αλλά ακόμη και ακόμη όταν επιτυγχάνεται το προσδοκώμενο σταματάμε εκεί, δεν προχωράμε στην προμήθεια του αν και είναι ελληνικό προϊόν με συμμετοχή πολλών επιχειρήσεων.

Παραδείγματα:

Τηλεκατευθυνόμενο σκάφος αποδεκτό από το NATO με δοκιμές στην Νάπολη και ακούμε για νέα ερευνητικά προγράμματα για αντίστοιχα σκάφη ή προβολή αντίστοιχης έκδοσης της γείτονος το οποίο μάλιστα δεν έχει πιστοποίηση από το NATO. Όσο δε για να γίνει προμήθεια του από τις ΕΕΔ ούτε κουβέντα αν και επιτρέπεται ακόμη και από την ΕΕ η απ' ευθείας ανάθεση προμήθειας ως προϊόν ερευνητικού προγράμματος

ΑΡΜΑ ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ: αναπτύχθηκε και κατασκευάστηκε πρωτότυπο από την ΕΛΒΟ. Το σκάφος δοκιμάστηκε και ως παρατήρηση είχε μόνο στην απαίτηση τροποποίησης κατά κάποια εκατοστά της μίας διάστασης του. Δεν έγινε η οποιαδήποτε προσπάθεια προσαρμογής του, που ήταν πολύ εύκολο. Εάν έμπαινε σε παραγωγή με απ' ευθείας ανάθεση χωρίς κανένα πρόβλημα όπως προ είπαμε δεν θα παίρναμε «δωρεάν» ότι είχαν για πέταμα άλλοι στρατοί και θα ήταν πολύ εύκολη η προώθηση του τουλάχιστον στις βαλκανικές χώρες, θα δούλευε η ΕΛΒΟ κυρίως όμως δεν θα φτάναμε να πουλάμε έκταση (να μη βάλουμε τα υπερκείμενα της έκτασης) 273 στρεμμάτων έναντι 1,5 εκ ευρώ, δίπλα στο λιμάνι και διασυνδεδεμένη στο σιδηροδρομικό δίκτυο και εκατοντάδες εργαζόμενοι να βρεθούν χωρίς δουλειά.

ΑΡΧΥΤΑΣ: Εδώ είναι ο ορισμός της εμπράγματος απαξίωσης της βιομηχανικής αμυντικής ανάπτυξης αφού κολλήσαμε ακόμη και στο όνομα. Δύο αναπτυξιακά προγράμματα για UAV με το ίδιο όνομα αφού παινευόμαστε ότι η πλούσια ελληνική γλώσσα περιλαμβάνει επτά εκατομμύρια μοναδικές λέξεις εμείς δεν καταφέραμε να τα ονοματίσουμε διαφορετικά. Έτσι ιδιωτική μεγάλη εταιρεία με την σύμπραξη την Σχολής Ναυτικών Δοκίμων ανέπτυξε το UAV ΑΡΧΥΤΑΣ το οποίο είναι ενεργό και έχει χρησιμοποιηθεί σε ασκήσεις του Στόλου και το διαθέτει σήμερα επ' ωφελεία επιχειρήσεων του Στόλου. Παρ' όλα αυτά συνεχώς και για χρόνια βλέπουμε δημοσιεύματα ότι το δεύτερο «ΑΡΧΥΤΑΣ» βρίσκεται στην τελική ευθεία (ημιευθεία θα την χαρακτηρίζα γιατί βλέπω αρχή αλλά όχι τέλος) συνεχώς χρηματοδοτείται και προβάλλεται μάλιστα και από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας το οποίο αγνοεί το δικό του μια και η ΣΝΔ είναι μέρος της δομής του. Κάτι

ανάλογο συμβαίνει, από πλευράς χρηματοδότησης, και με την προσπάθεια ΑΕΙ που μετά από χρόνια δεν έχουμε ακόμη το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα.

ALS: Περί το 2010 ομάδα αποτελούμενη από καθηγητές του ΕΜΠ και της ΣΝΔ πρότειναν και σχεδίασαν σε πολύ αρχικό στάδιο μία ομάδα πλοίων με την επωνυμία ALS. Η αντίδραση της πολιτικοστρατηγικής ηγεσίας τότε αλλά και στην συνέχεια ήταν ότι «ένα τέτοιο εγχείρημα θέλει πολύ χρόνο για να υλοποιηθεί, ίσως και δέκα χρόνια». Σήμερα, 13 χρόνια μετά ψάχνουμε για το εάν ή όχι αποκτήσουμε Φρεγάτες για να αφήσουμε το ότι δεν είμαστε και πολύ βέβαιοι εάν θα εκσυγχρονίσουμε τις Φ/Γ τ. ΜΕΚΟ. Εάν στην εξίσωση αυτή βάλουμε και το ότι αυτά τα χρόνια θα δούλευαν τα ελληνικά ναυπηγεία και δεν θα είχαν κλείσει, το όλο σκηνικό δεν χρήζει σχολιασμού. Είναι άμεση η ανάγκη της ανάπτυξης της ιδιωτικής αμυντικής βιομηχανίας και αυτό πέρα των άλλων δικαιολογείται από το ότι μετά το τέλος του ψυχρού πολέμου, η τάση της μεταφοράς τεχνολογίας από το στρατιωτικό στο μη στρατιωτικό τομέα της οικονομίας (spin-off) έχει αντιστραφεί και αυτό που κυριαρχεί, με διαρκώς αυξανόμενους ρυθμούς είναι η μεταφορά τεχνολογίας από τον μη-στρατιωτικό στο στρατιωτικό τομέα (spin-in). Η τάση αυτή, οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στη διαρκή εξέλιξη των τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών και παράγει συνεχώς αυξανόμενη εξάρτηση των αμυντικών προϊόντων από μη στρατιωτικές τεχνολογίες. Ένα καίριο σημείο σε αυτή την περίπτωση είναι οι ΕΔ να επικοινωνούν στον πιστοποιημένο ιδιώτη επιχειρηματία τον μακροχρόνιο αμυντικό του προγραμματισμό και τα θέλω του για ανάπτυξη νέων συστημάτων. Με αυτό τον τρόπο ο επιχειρηματίας θα μπορέσει να καταστρώσει ένα business plan να κατευθύνοντας τις επενδύσεις του σε υποδομές και προσωπικό.

Καλοί εξοπλισμοί αλλά πρέπει να κατανοήσουμε τα δύο σημαντικότερα προβλήματα που έχουμε.

Πρώτον το θέμα του προσωπικού που όλοι προτάσσουν αλλά από ότι φαίνεται αναποτελεσματικά καθ' όσον ακόμη και νέα στελέχη που εντάχθηκαν στις ΕΔ σύντομα απογοητεύτηκαν για διαφόρους λόγους και είναι υπό φυγή. Το πρόβλημα γιγαντώνεται και θα χειροτερεύσει στο μέλλον με συνδυασμό την υπογεννητικότητα και την συρρίκνωση του πληθυσμού.

Το δεύτερο διαχρονικό και ιδιαίτερα σημαντικό είναι ότι οι αμυντικές δαπάνες ξεπερνούν το 3,54% του ΑΕΠ (το 2022 χωρίς F35, Φ/Γ κλπ) έναντι του 3,46% των ΗΠΑ αλλά προσωπικά εκτιμώ, ότι εάν ποτέ απαιτηθεί, το απεύχομαι, θα βρεθεί ο ηγέτης που θα εξουσιοδοτήσει την χρήση όπλων μια και ουδεμία προετοιμασία του λαού έχει γίνει για τον σκοπό αυτό.

Κωνσταντίνος Χατζηαναστασίου, Πρόεδρος ΒΟΣΑ ΑΕ, Βόλος

Ακούγοντας πριν από δυο τρεις μήνες τις δηλώσεις του Νέου Υπουργού Εθνικής Αμύνης στη Σχολή Ικάρων, ότι δεν μπορεί να υποστηρίξει αεροσκάφη που επί σειράν ετών όχι απλή συντήρηση, γενική επισκευή θα μπορούσε να κάνει, τα C-130 π.χ. την υποστήριξη πριν από 10-15 χρόνια την έκανε το ΚΕΑ με ελάχιστα μέσα, ασφαλώς, και στεναχωρηθήκαμε.

Ασχοληθήκαμε, λοιπόν, τα πρώτα χρόνια με την μελέτη, ανάπτυξη, επισκευή οργάνων, συστημάτων ανάπτυξης, συστημάτων αντικατάστασης ανταλλακτικών και τα λοιπά.

Θα λέγαμε, λοιπόν, επί τροχάδην: Υπάρχει σήμερα αμυντική βιομηχανία, κρατική, ιδιωτική;

Κάθε χρόνο δαπανούμε ορισμένα χρήματα για αγορά ή υποστήριξη συστημάτων, αλλά στην εγχώρια αγορά δεν δίνουμε τίποτα. Εκτός από μικρές εταιρείες που αντιπροσωπεύουν κάτι.

Κριτήριο, λοιπόν, υπάρξεως υγιούς εγχώριας αμυντικής υποστηρίξεως είναι το ποσοστό εγχώριας ικανοποίησης των αιτήσεων για καινούργια ανταλλακτικά ή για επισκευές τους, το οποίο δεν υπάρχει.

Πριν από 35-40 χρόνια, όταν κάναμε με το Πολυτεχνείο κ.λπ. διάφορες ημερίδες. Μα γιατί λέγαμε αγοράζουμε ή θέλουμε να αγοράσουμε πράγματα; Και, δεν βγάζουμε τρία προγράμματα πιλοτικά, ένα για το Ναυτικό ή ένα για ένα πλοίο που θα διαλέξει μικρομεσαίο, ένα μεγάλο, ένα για το στρατό, για ένα άρμα, ένα για την αεροπορία ένα εκπαιδευτικό, οτιδήποτε, να τα χρηματοδοτήσουμε και να παρακολουθούμε στενά την υλοποίηση. Δεν υπάρχει κάτι τέτοιο σήμερα.

Έτσι, λοιπόν:

Απαιτείται δημιουργία ενός "ιστού" κατασκευαστικών εταιρειών ανά την επικράτεια, οι οποίες θα παρέχουν εν καιρώ ειρήνης κρίσιμα υλικά για την λειτουργία των τριών κλάδων των Ε.Δ. ήτοι Πυρομαχικών, ανταλλακτικών αεροσκαφών, επιγείων / πλωτών μέσων, εν πολέμω δε θα επιστρατεύονται για την παροχή της ίδιας μορφής υπηρεσιών. Για τον σκοπό αυτό ένα 70% των ετησίων παραγγελιών των υλικών αυτών, θα καλύπτεται υποχρεωτικά από τις παραπάνω εγχώριες πηγές, ώστε να είναι δυνατή η συντήρηση τους, ακόμη και με την ανάθεση έργου, κατόπιν διαπραγματεύσεων, κατά το πρότυπο άλλων χωρών.

Η Τεχνολογική Βιομηχανική βάση πρέπει να διασφαλίζει και την "Έρευνα και Ανάπτυξη" καθώς και την Σχεδίαση Προϊόντων σε στρατηγικούς τεχνολογικούς τομείς, που καθορίζονται στο πλαίσιο της Εθνικής Αμυντικής Βιομηχανικής Στρατηγικής ως σημαντικοί για την ασφάλεια, τον εφοδιασμό και την επιχειρησιακή αυτονομία των Ενόπλων Δυνάμεων». (λ.χ. η κατασκευή κατευθυνόμενων βομβών, πτυσσόμενων γεφυρών, οχημάτων, κρανών κτλ.).

Η διαδικασία προκήρυξης των διαγωνισμών (ακόμη και απλούστατων υλικών) κατάθεσης προσφορών, αξιολόγησης, σύνταξης πρακτικών κτλ. υπερβαίνει το ένα έτος. Αν σ' αυτόν προστεθεί ο χρόνος σύνταξης προδιαγραφών (συνήθως κακές μεταφράσεις Αμερικανικών προδιαγραφών), η ικανοποίηση μιας απαίτησης ενός χρήστη υπερβαίνει τα δύο χρόνια χωρίς υπολογισμό την κατασκευή των υλικών. Και η τριτοκοσμική αυτή κατάσταση οδηγεί τις υπηρεσίες να παραγγέλνουν απευθείας στο εξωτερικό, με συμπλήρωση μιας απλής αίτησης. Αυτό πρέπει να αλλάξει και η όλη διαδικασία να μην υπερβαίνει τους έξι μήνες.

Οι Υπηρεσίες Προμηθειών: Άγιος Στέφανος, Ναύσταθμος, ΚΕΦΑ εκδίδουν ετησίως μερικές χιλιάδες αιτήσεις, απ' τις οποίες ΚΑΜΙΑ δεν υλοποιείται εγχώρια, ούτε από Κρατικές εταιρείες, όπως Εργοστάσια Βάσεως, οι οποίες δεν εκδίδουν ούτε ένα κατασκευαστικό σχέδιο, γιατί δεν διαθέτουν γραφείο ENGINEERING, και βεβαίως δεν κατασκευάζουν ούτε μία βίδα, απ' τις ετήσιες εκδιδόμενες αιτήσεις. Η ΕΑΒ που διαθέτει 250 Μηχανικούς δεν έχει εκδώσει κανένα σχέδιο ούτε κατασκευάσει ανταλλακτικό. Εδώ πρέπει ν' αλλάξουν πολλά.

Η ΓΔΑΕΕ απαιτεί κατασκευή οποιουδήποτε ανταλλακτικού αφών να διαθέτει πιστοποιητικό Πλοϊμότητας F.A.A. παρ' ότι κανένα αφος MIRAGE, F-16 κτλ. διαθέτει πλοϊμότητα F.A.A. Αποτέλεσμα είναι ανταλλακτικά με τα οποία τροφοδοτούν το Κ.Ε.Φ.Α της Πολεμικής Αεροπορίας, να συνοδεύονται από πιστοποιητικά F.A.A., Ψευδή (μαϊμού) με αποτέλεσμα, ουσιαστικά, να εξαφανιστεί απ' το Μητρώο Κατασκευαστών Αμυντικού Υλικού της ΓΔΑΕΕ, το 90% των εταιρειών και ελάχιστες απομένουσες να στραφούν στο εξωτερικό. Αυτό αντικρούεται με τον νόμο 3978/11.

Οι προδιαγραφές δεν πρέπει να περιέχουν μνεία συγκεκριμένης προέλευσης ή εμπορικού σήματος ή καταγωγής που έχει ως αποτέλεσμα να αποκλείονται επιχειρήσεις. Όπως προέκυψε από πρόσφατο συνέδριο της ΕΕ για μικρές-μεσαίες επιχειρήσεις του αμυντικού τομέα, ο μέσος όρος χωρών της ΕΕ καλύπτει κατά 70% τις ανάγκες του για προμήθειες της άμυνας του από

εγχώριες πηγές, ενώ το αντίστοιχο ποσοστό για την Ελλάδα είναι κάτω του 2%!!! Εδώ πρέπει να γίνουν πολλά.

Οι περισσότερες χώρες της Ε.Ε. για να παρακάμψουν τον σκόπελο ανάθεσης έργου χωρίς διαγωνισμό στις εθνικές τους βιομηχανίες έχουν υπογράψει 15ετείς προγραμματικές συμφωνίες μ' αυτές, πράγμα που πρέπει να ακολουθήσει και η χώρα με συμφωνίες πλαίσιο τόσο με τις Κρατικές όσο και ιδιωτικές εταιρείες.

Υλικά που έχουν κατασκευαστεί στο παρελθόν στην χώρα δεν είναι δυνατόν να προμηθεύονται σε καμία περίπτωση απ το εξωτερικό, εκτός εάν δεν υφίσταται πλέον αντίστοιχος κατασκευαστής, ή η προσφερόμενη εγχώρια τιμή είναι αποδεδειγμένη ανώτερη αυτής του εξωτερικού.

Η απαίτηση για προμήθεια υλικών άνω των 30,000€ πρέπει να απευθύνεται σε συλλογικούς φορείς (ΣΕΚΠΥ, ΕΛΛΕΑΑ), οι οποίοι θα ενημερώνουν τα μέλη τους που περιλαμβάνονται στο Μητρώο Κατασκευαστών Αμυντικού Υλικού, για την υποβολή ενσφράγιστης προσφοράς χωρίς κανένα άλλο δικαιολογητικό (δεδομένου, ότι ως μέλη του Μητρώου έχουν λεπτομερώς αξιολογηθεί σχετικά). Με κριτήριο την χαμηλότερη τιμή, Θα επιλέγεται η εταιρεία που προσφέρει σε τιμή μικρότερη αυτής του εξωτερικού η οποία θα προσκομίζει άλλα απαραίτητα δικαιολογητικά (όπως φορολογικές ενημερότητες, εγγύηση καλής εκτέλεσης). Η διασφάλιση ποιότητας θα πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 2 Ν.3433/2006, ο δε αρμόδιος φορέας μπορεί να συμμετέχει εφόσον το επιθυμεί, με κατάλληλους αξιωματικούς ή χρήστες του υλικού, οι οποίοι θα μετακινούνται με ευθύνη του κατασκευαστή.

Ελάχιστες προϋποθέσεις ποιοτικής εξασφάλισης πρέπει να θεωρούνται η δημιουργία κατασκευαστικού φακέλου για κάθε υλικό (κατά τα ισχύοντα ISO 9000:2008) που θα περιλαμβάνει κατασκευαστικά σχέδια, διαδικασίες, επιθεωρήσεις, κτλ.

Δημήτριος Κατελούζος, Επίτιμος Διευθυντής ΓΕΑ/Κλάδος Υποστήριξης, Υποπτέραρχος ε.α.

Αυτή η ιστορία αφορούσε το Αρχηγείο στη Λάρισα, το ΝΑΤΟϊκό. Λοιπόν, η επιτροπή που είχαν βάλει για να ξεσκαρτάρει τις εταιρίες, μας είχε βγάλει τη χολή ότι δεν μπορεί να κάνει το έργο. Εκείνη τη χρονιά η ΗΟCΗΤΙΕF είχε μεγαλύτερο προϋπολογισμό από τον προϋπολογισμό του ελληνικού κράτους και η επιτροπή την έβγαλε ανίκανη να κάνει το υπόγειο στρατηγείο.

Τροποποιούμε τα Mirage. Βρισκόμαστε στα τελευταία που θα παραλάμβανε ο πελάτης που ήταν πολύ ευτυχής. Και, λέμε, κάτσε, είναι ευκαιρία τώρα να φτιάξουμε μια FoS. Πάμε στην εταιρεία και στη ΓΔΑΕΕ και τους λέμε, παιδιά ευκαιρία να κάνουμε μια FoS γιατί το Mirage μπορεί να ξεμείνει από βίδες. Δε θέλανε να κάνουμε FoS. Και ξέρετε γιατί δεν ήθελαν να κάνουν FoS; Γιατί έπρεπε να γίνει διεθνής διαγωνισμός, με τα επακόλουθα ...

Κάποια στιγμή οι Γάλλοι τρελάθηκαν διότι: Χαρτιά τα οποία θέλανε μια υπογραφή σε ένα γραφείο και να πάνε στο επόμενο γραφείο, 'σταθμεύανε' ένα μήνα στο γραφείο με τεκμηριωμένη και προετοιμασμένη από λαμόγιο-μεσάζοντα αιτιολογία (χωρίς το αζημίωτο και την ανάλογη υπόσχεση). Και, μετα στο επόμενο γραφείο με τα ίδια... Κάποια στιγμή οι Γάλλοι τρελάθηκαν. Σου λέει τι θα γίνει; Εντάξει, πληρώνουμε, πληρώνουμε, πληρώνουμε. Λοιπόν. Δεν ήταν ότι πλήρωναν. Είναι ότι δεν βλέπανε άκρη, δεν βλέπανε φως στην άκρη του τούνελ και κάνανε μια μεγάλη σύσκεψη. Και συμμετείχαμε ως εκπρόσωποι Έλληνες για να συζητήσουμε πως θα ξεμπερδέψει αυτή η υπόθεση. Λοιπόν. Δεν έχει σημασία πως ξεμπερδέψε η υπόθεση, αλλά ναι, είναι, είναι αστείο. Τους κάναμε την πρόταση. Σταματήστε να πληρώνετε τον οποιονδήποτε. Αυτό έχει τελειώσει. Κοιτάξτε να περάσει αυτό το μήνυμα παντού. Κοιτάξτε, θα καθυστερήσετε κάνα μήνα, δύο μήνες σε ένα γραφείο. Αλλά στη συνέχεια ξέροντας αυτοί ότι δεν πρόκειται να πάρουν τίποτα, θα αρχίσει να τρέχει. Και έτσι κάναμε τελικά και προχώρησε. Τι θέλουμε να πούμε με αυτή την τελευταία ιστορία; Ότι ο νόμος είναι τόσο πολύπλοκος, που ο καθένας μπορεί να βρει πάτημα να σταματήσει κάποια διαδικασία. Συνεπώς μπορεί ο νόμος να φτιάχτηκε λέγοντας ότι θα κάνουμε διαφανείς διαδικασίες, αλλά στην ουσία οι διαδικασίες γίνανε αδιαφανείς, ακόμη περισσότερο επειδή ο νόμος είναι πολύπλοκος.

Χρειάζεται, λοιπόν:

Αλλαγή νοοτροπίας προμηθειών με τροποποίηση της νομοθεσίας. Το εν ισχύ Νομικό Πλαίσιο εξαιτίας της πολυπλοκότητας του, ευνοεί την διαφθορά αφενός και αφετέρου αντιστρατεύεται τις ελληνικές εταιρείες. Απαιτείται κατ' ελάχιστον: Να τροποποιηθεί η εν ισχύει Νομοθεσία προς το απλούστερο. Δηλαδή : (1) Να ελαχιστοποιηθούν τα βήματα για τις εγκρίσεις και ο αριθμός των απαιτούμενων πιστοποιητικών. Να τηρούνται τα μονίμου ισχύος πιστοποιητικά στο μητρώο ελληνικών βιομηχανιών και βιοτεχνιών και να μην χρειάζεται να επανεκδίδονται. (2) Να συγκεκριμενοποιηθούν οι ρήτρες για κάθε περίπτωση και να μην επαφίεται ο καθορισμός τους στην "διακριτική ευχέρεια" οιασδήποτε επιτροπής ή Διοίκησης, (3) Να διαχωριστούν οι προμήθειες σε δύο κατηγορίες, τις "Κυρίου Υλικού" και τις "Υποστήριξης" (FOS), με ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ Διαδικασίες και Απαιτήσεις σε κάθε περίπτωση, (4) Να προβλέπεται υποχρεωτικά η ευνοϊκή αντιμετώπιση των εγχώριων κατασκευαστών στους δημόσιους διαγωνισμούς. Να απαγορεύεται η προμήθεια από το εξωτερικό υλικού το οποίο παράγεται και από ελληνική εταιρεία.

Δημιουργία Νέων Θεσμικών Πλαισίων προς διευκόλυνση της εγχώριας παραγωγής. Συγκεκριμένα να εκπονηθούν ανεξάρτητα: (1) Πλαίσιο διαρκούς συνεργασίας μεταξύ Ελληνικής Αμυντικής Βιομηχανίας (EABI) και ΥΠΕΘΑ, αλλά και με τα Γενικά Επιτελεία. (2) Πλαίσιο συνεργασίας μεταξύ EABI και Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων / Ανωτάτων Στρατιωτικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (ΑΕΙ/ΑΣΕΙ). (3) Πλαίσιο προώθησης της Έρευνας και Ανάπτυξης (Ήδη έχει αναρτηθεί από το ΥΠΕΘΑ σχετικό Σχέδιο Νόμου προς σχολιασμό). (4) Πλαίσιο προστασίας του απορρήτου και γενικά των ευαίσθητων πληροφοριών, λόγω εμπλοκής των Πανεπιστημίων. (5) Πλαίσιο Προστασίας των Πνευματικών Δικαιωμάτων (πέραν του υπάρχοντος για την κοινή Βιομηχανία, δεδομένου ότι αναφερόμαστε σε θέματα Εθνικής Άμυνας).

Βελτιώσεις στην EAB (Ελληνική Αεροπορική Βιομηχανία). Σοβαρό πρόβλημα για την EAB είναι η ευνοιοκρατία, ο νεποτισμός και η μίζερη γραφειοκρατία που στόχο έχει την κοντόφθαλμη περιστολή των δαπανών και αδιαφορεί για την παραγωγή. Συνεπώς: (1) Για να λειτουργήσει σωστά η EAB και να παράγει σοβαρό έργο πρέπει να πάψει να αποτελεί μέσον τακτοποίησης "ημετέρων". Έτσι: Οι θέσεις διοίκησης απαιτούν και Εξειδικευμένη Γνώση και Διοικητικές Ικανότητες. Δεν είναι δυνατόν να τοποθετούνται σε θέσεις διοίκησης άτομα που δεν διαθέτουν την

εξειδικευμένη γνώση που απαιτεί το αντικείμενο, με την δικαιολογία ότι διαθέτουν Διοικητικές Ικανότητες και μόνον, ή και το αντίθετο. Το αντικείμενο είναι από μόνο του περίπλοκο και δεν είναι δυνατόν να περιμένουμε από κάποιον “αλεξιπτωτιστή” να “το μάθει” κατά την διάρκεια της θητείας του. Εξάλλου, ας ληφθεί επιτέλους υπόψη, ότι η Διοίκηση ενός Οργανισμού του είδους της ΕΑΒ, δεν λειτουργεί στο κενό` έχει να ανταγωνιστεί άλλους παρόμοιους Οργανισμούς στο διεθνές περιβάλλον, να διαπραγματευτεί με πελάτες και προμηθευτές, αλλά και να μπορέσει να συνεργαστεί και να πείσει διεθνείς ρυθμιστικές αρχές. Το κατώτερο προσωπικό ειδικότητας μηχανικού πρέπει να προσλαμβάνεται με αδιάβλητους διαγωνισμούς και να είναι δυνατόν να απολύεται από την διοίκηση, όποιος επιδεικνύει ανεπάρκεια. (2) Επιπλέον, όσον αφορά τους μηχανικούς στην παραγωγή της ΕΑΒ πρέπει: Να είναι επαρκής ο αριθμός τους. Οι θέσεις τους να υπερτερούν σε σχέση με εκείνες των υπαλλήλων γραφείων, μια και μιλάμε για εργοστάσιο που πρέπει να αποδίδει παραγωγή με το ελάχιστο κόστος. Σήμερα λέγεται πως ο λόγος μηχανικών προς λοιπούς υπαλλήλους στην ΕΑΒ είναι 1 προς 5 !!! Πως είναι δυνατόν να περιμένουμε παραγωγή με αυτή την σύνθεση; Να αμείβονται διαφορετικά από τους λοιπούς υπαλλήλους του δημοσίου αλλά και τους λοιπούς υπαλλήλους στην ΕΑΒ. Αυτή την στιγμή αμείβονται και αυτοί με βάση το σύστημα του “Ενιαίου Μισθολογίου”! Να βραβεύονται με ηθικές και υλικές αμοιβές όσοι επιτυγχάνουν εξαιρετικές επιδόσεις ή προτείνουν πραγματικές καινοτομίες στις αντίστοιχες γραμμές παραγωγής. Να ενημερώνονται συνεχώς για τις εξελίξεις στον τομέα εξειδίκευσής τους από κατάλληλα εσωτερικά “σχολεία” επιμόρφωσης. Γενικά, οι μηχανικοί σε έναν Οργανισμό που πρέπει να είναι αποτελεσματικός και ανταγωνιστικός ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΝΤΑΙ ΣΑΝ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ.

Διασπορά της Τεχνολογίας και Συνέργειες. Οι μεγάλες εταιρείες όπως η ΕΑΒ και η ΕΒΟ δεν μπορούν να λειτουργήσουν “εν κενώ”. Χρειάζονται ένα ευρύ πλέγμα μικρότερων βιομηχανιών και βιοτεχνιών που να τις υποστηρίζει σε ανταλλακτικά, υλικά και υποσυστήματα. Την λειτουργία αυτή εξασφάλιζαν από πλευράς Αεροπορίας, η Διοίκηση Αεροπορικής Υποστήριξης (ΔΑΥ) με τα υπό αυτήν Εργοστάσια και κυρίως εκείνο του 202 ΚΕΑ, οι οποίες, με την επικράτηση της ΕΑΒ υποβαθμίστηκαν. Επομένως, είναι απολύτως απαραίτητο να αποκατασταθεί το κύρος και η εύρυθμη λειτουργία των παραπάνω Μονάδων της ΠΑ με κατάλληλη τροποποίηση της νομοθεσίας και αύξηση του τεχνικού των προσωπικού, ώστε να εξασφαλιστεί η εκτροπή της προμήθειας μέρους τουλάχιστον των αεροπορικών υλικών και κατασκευών προς την εγχώρια βιομηχανία. Λεπτομερέστερα: (1) Μετά την ίδρυση και λειτουργία της ΕΑΒ και επειδή οι εκάστοτε πολιτικές ηγεσίες προσπαθούσαν να την διασώσουν, προχωρούσαν σε ενέργειες που με την πάροδο του χρόνου υποβάθμισαν την λειτουργία τόσο του 202 ΚΕΑ (Κεντρικό Εργοστάσιο Αεροσκαφών) και των άλλων εργοστασίων της ΠΑ, όσο και της Διοίκησης Αεροπορικής Υποστήριξης (ΔΑΥ), φυσικού προϊστάμενου τους. Τούτο συνέβη καθώς πρωταρχική αποστολή της ΕΑΒ ήταν η παραγωγή συστημάτων και όπλων αεροπορικού ενδιαφέροντος, πράγμα που ποτέ δεν μπόρεσε να επιτύχει, και γι’ αυτό κατέληξε σε ανταγωνιστή κυρίως των εργοστασίων της ΠΑ στην συντήρηση. (2) Οι πιο πάνω αναφερόμενες Μονάδες, είναι καθαρά τεχνολογικές και στο παρελθόν το μεν ΚΕΑ είχε εκπονήσει δεκάδες χιλιάδες μηχανολογικά σχέδια προς κατασκευή εξαρτημάτων και στοιχείων μηχανών των αεροσκαφών και των συστημάτων υποστήριξής τους, η δε ΔΑΥ διέθετε την ικανότητα και δυνατότητα προς εκπόνηση, τεκμηρίωση και έγκριση παντός είδους τροποποιήσεων του υλικού αυτού. Υπογραμμίζεται, ότι η ΓΔΑΕΕ δεν μπορεί να αντικαταστήσει τις Μονάδες αυτές διότι δεν είναι τεχνικός οργανισμός και συνεπώς δεν μπορεί να παράξει σχέδια ούτε να εκπονήσει τροποποιήσεις υλικού. (3) Το 202 ΚΕΑ, πριν από την ίδρυση της ΕΑΒ επικοινωνούσε με μικρές εταιρείες του εσωτερικού και τις “εκπαίδευε” υποχρεώνοντάς τες να κατασκευάσουν υλικά σύμφωνα με τα σχέδια και τις προδιαγραφές που απαιτούσε. Σήμερα για τα περισσότερα μικροϋλικά γίνεται σχεδόν πάντα παραγγελία από το εξωτερικό και μάλιστα μόνον εφόσον υπάρχει σχετική σύμβαση υποστήριξης! (4) Η πιο πάνω λειτουργία του ΚΕΑ είχε δημιουργήσει ένα σμήνος ελληνικών εταιρειών, σε επίπεδο βιοτεχνίας, που είναι απαραίτητη για την διάχυση της τέχνης και της τεχνολογίας στο ελληνικό περιβάλλον ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΤΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.

Εκμετάλλευση Ανθρώπινου Δυναμικού. Οι εισαγόμενοι στις σχολές της ΠΑ, τόσο της ΣΜΑ όσο και της ΣΤΥΑ (νυν ΣΜΥΑ), αποτελούν την αφρόκρεμα των αποφοίτων των γυμνασίων της χώρας, απ’ ότι εύκολα μπορεί να διαπιστώσει κανείς από πρόχειρη εξέταση των βαθμών που επιτυγχάνουν στις Πανελλαδικές εξετάσεις. Οι σχολές στην συνέχεια, τους παρέχουν υψηλού επιπέδου εκπαίδευση τόσο θεωρητική όσο και πρακτική στο αεροπορικό αντικείμενο, η δε

ενασχόλησή τους στις Μονάδες και τα εργοστάσια της ΠΑ προσθέτουν πολύτιμες εμπειρίες που όμως παραμένουν ανεκμετάλλευτες από την ελληνική πολιτεία. Η επαγγελματική τους υποβάθμιση ξεκινά από το γεγονός ότι μετά την επιτυχή τους αποφοίτηση δεν τους αποδίδονται από την πολιτεία τα αντίστοιχα επαγγελματικά δικαιώματα με διάφορες αστείες δικαιολογίες και παρατηρείται το παράδοξο, ένας απόφοιτος από την μια, να μπορεί (και να είναι υποχρεωμένος) να συντηρεί ή και να προτείνει τροποποιήσεις σε πανάκριβα αεροσκάφη, RADAR, τηλεπικοινωνίες και συστήματα “ηλεκτρονικού πολέμου”, της πατρίδος μας και να σχεδιάζει ειδικές προστατευμένες εγκαταστάσεις και διαδρόμους απογείωσης μέσα στην ΠΑ, χωρίς επαγγελματικά δικαιώματα και από την άλλη, για να εφαρμόσει τις γνώσεις και τις εμπειρίες του εκτός ΠΑ να αναγκάζεται να αποκτήσει πτυχίο από σχολές εν πολλοίς κατώτερες των αντιστοίχων της ΠΑ, τόσο της ημεδαπής όσο και της αλλοδαπής ώστε να αποκτήσει τα αντίστοιχα δικαιώματα!

Χρήστος Γιορδαμλής, Διευθύνων Σύμβουλος ΠΡΙΣΜΑ ΑΕ, Αλεξανδρούπολη

Σας ευχαριστώ κατ' αρχήν για την πρόσκληση και την ευκαιρία να μοιραστούμε τα όσα βιώνει μία ελληνική εταιρεία δραστηριοποιούμενη εν μέρει στην άμυνα. Λίγα λόγια για την εταιρεία. Η εταιρεία ξεκίνησε το 1991 και είναι μία οικογενειακή εταιρεία. Το 1997 κάναμε μια μεγάλη προσπάθεια και χτίσαμε το εργοστάσιο παραγωγής ηλεκτρονικών κυκλωμάτων και ειδικών καλωδιώσεων στην Αλεξανδρούπολη, την πρώτη τότε Ελληνική γραμμή τοποθέτησης πολύ μικρών ηλεκτρονικών εξαρτημάτων με τεχνολογία επιφανειακής σήριξης και για πολλά χρόνια ο εξειδικευμένος κατασκευαστής για πολλές γνωστές εταιρείες και στον τομέα της άμυνας.

Διαβλέποντας τις εξελίξεις με την Κίνα πριν από 20 χρόνια, η εταιρεία αποφάσισε να δημιουργήσει τη δική της τεχνολογία και δικά της προϊόντα. Επενδύσαμε σε μία κατηγορία που τότε λεγόταν Smart Dust, σήμερα Διαδίκτυο των πραγμάτων (IoT) και δέκα χρόνια πριν σε θέματα τεχνητής νοημοσύνης και ανάλυση μεγάλου όγκου δεδομένων με πολύπλοκα μαθηματικά μοντέλα και νευρωνικά δίκτυα που είναι πίσω από αυτήν με στόχο την επιτελική λήψη αποφάσεων από δεδομένα αισθητήρων.

Και όλα αυτά τα χρόνια μια πολύ όμορφη πορεία, μία φανταστική διαδρομή, αλλά και με πολλά προβλήματα. Έχω ακούσει και ζήσει πολλές ιστορίες από τα φαιδρά της Ελληνικής Αμυντικής Βιομηχανίας και τις διαδικασίες προμηθειών από τις Ένοπλες Δυνάμεις. Αυτό που μπορώ να σας πω πρώτα απ' όλα πού βρίσκεται σήμερα η εταιρεία; Η εταιρεία έχει ένα Τμήμα που ασχολείται με την άμυνα. Μας πήρε πάνω από πέντε χρόνια από τότε που υπογράψαμε σύμβαση εμπιστευτικότητας με το Group Naval για να φτάσουμε να έχουμε την πρώτη συγκεκριμένη εντολή αγοράς το 2023.

Άρα όταν σε θέματα προμηθειών στην άμυνα συζητούμε το τι θα κάνουμε αύριο, ή τι θα κάνουμε το 2030 είναι σαν να μιλούμε για εχθές και όλες οι αποφάσεις είναι σχεδόν ειλημένες. Οι χώρες οι οποίες επενδύουν πραγματικά στην άμυνα, σχεδιάζουν τουλάχιστον σε βάθος 20ετίας φροντίζοντας την ισόρροπη εξέλιξη όλων των συστημάτων. Το πολιτικό σύστημα στην Ελλάδα έχει ένα μεγάλο πρόβλημα. Όλοι θέλουν να λένε πήρα, παρήγγειλα, μιλούν για το τώρα και όχι για το μέλλον όπως θα έπρεπε.

Η εταιρεία λοιπόν με πολύ μεράκι και μία καταπληκτική ομάδα ασχολείται με την άμυνα και το διάστημα. Έχουμε την τιμή να συμμετέχουμε, πάντοτε σε ένα μικρό κομματάκι που μας αντιστοιχεί σε πάρα πολλούς δορυφόρους που έχουν κατασκευαστεί, όπως ο Solar Orbiter που στάλθηκε πολύ κοντά προς τον ήλιο και έχουμε την τιμή να έχουμε επιλεγεί από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Διαστήματος και την Ελλάδα για να στείλουμε έναν μικρό δορυφόρο τον επόμενο χρόνο στο διάστημα, ο οποίος θα υποστηρίξει το έργο και την τεχνολογία που αναπτύσσουμε στην εμπορική ναυτιλία, όπου σήμερα πολλές εκατοντάδες πλοία είναι εξοπλισμένα με το LAROS, ένα σύστημα επιτελικής πληροφόρησης, όπου δημιουργώντας δεδομένα μέσα στο πλοίο από αισθητήρες, επιτρέπουμε μια ναυτιλιακή να μπορεί να παίρνει αποφάσεις για το ποιο πλοίο συμμορφώνεται με τις τεχνικές ή οικονομικές οδηγίες, ποιο πρέπει να συντηρήσουν, να γνωρίζουν με ακρίβεια τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα, και πολλές άλλες πληροφορίες που είναι θέμα όμως άλλης συζήτησης.

Η Πρίσμα Ηλεκτρονικά είναι μία Ελληνική εταιρεία που παράγει τεχνολογία και μπορούμε να μιλούμε με τις ώρες. Ας μιλήσουμε όμως για το θέμα της σημερινής συζήτησης.

Το πρώτο που πρέπει να καταπολεμήσουμε είναι ο μηδενισμός. Έχουμε ή δεν έχουμε αμυντική βιομηχανία; Η απάντηση είναι ότι υπάρχουν Ελληνικές Εταιρείες οι οποίες είναι πραγματικά διαμάντια. Τις ξέρουμε? Η απάντηση είναι ότι δεν τις ξέρουμε. Και αυτό είναι ένα μεγάλο πρόβλημα που έχει η ίδια η ελληνική πολιτεία. Παρότι τα μητρώα υπάρχουν, η πολιτεία δεν γνωρίζει ποιες ελληνικές επιχειρήσεις κάνουν τι! Μπορεί να γνωρίζει ποιος αντιπροσωπεύει ποιον, ή ποιες εγκαταστάσεις υπάρχουν, αλλά το ποιος πραγματικά μπορεί να έχει την ικανότητα να παράξει ή να κατασκευάσει ένα συγκεκριμένο εξάρτημα, καλούπτι ή υλικό συνήθως δεν το γνωρίζει! Ποιος πραγματικά έχει, ή μπορεί να γράψει λογισμικό; Ποιος πραγματικά μπορεί να κάνει κάτι συγκεκριμένο; Θα ξαφνιαστείτε από την αδυναμία της υπηρεσίας να τοποθετηθεί εδώ. Θεωρητικά όλοι μπορούν να κάνουν τα πάντα. Αλλά σε πόσο χρόνο? Με ποιες διαδικασίες? Με ποιο Προσωπικό? Τι υπάρχει έτοιμο? Πως η χώρα κατοχυρώνει τα δικά της export rights και προστατεύει-προωθεί τα προϊόντα που παράγουν οι Ελληνικές επιχειρήσεις?

Αυτό που εμείς βιώνουμε σαν εταιρεία είναι πρώτα απ' όλα η απουσία προγραμματισμού μακροπρόθεσμου, μακροχρόνιου, με συγκεκριμένο προγραμματισμό και πιστώσεις. Η αδυναμία συνεργασίας του πολιτικού συστήματος με το στρατιωτικό σύστημα είναι δεδομένη και αποτελεί

ανάγκη να αλλάξει η κατάσταση όπου σήμερα αυτός που δεν κάνει τίποτα είναι σε πλεονεκτική θέση εξέλιξης και σταδιοδρομίας ως προς αυτόν που εργάζεται και παίρνει πρωτοβουλίες, άρα μπορεί να κάνει και λάθος.

Στη ζωή χρειάζεται να παίρνουμε αποφάσεις που άλλες φορές είναι σωστές, άλλες φορές μπορεί να μην είναι τόσο σωστές, όταν είναι όμως καλοπροαίρετες προς το συμφέρον της όποιας υπηρεσίας, της όποιας εταιρείας τότε είναι δείγμα εξέλιξης και ουσίας, πραγματικό πλεονέκτημα.

Όταν λοιπόν ένας αξιωματικός ή ένας πολιτικός έχει το δικαίωμα να μην πάρει απόφαση, ή να αναβάλλει συνεχώς χωρίς πραγματικό λόγο είναι δείγμα κακό. Αυτό λοιπόν που βλέπουμε είναι μία πολύ κακή οργάνωση και θεωρητικά σχέδια που δεν έχουν σχέση με την πραγματικότητα, ειδικά στις Δημόσιες Αμυντικές εταιρείες. Δεν φταίνε οι νόμοι, οι νόμοι δεν φτιάχνουν σχέσεις και συνεργασίες. Εκείνο το οποίο φταίει είναι η αδυναμία συνεργασίας. Του δημόσιου μέρους με το ιδιωτικό με στόχο το συμφέρον της Ελλάδος. Κλείνοντας, να πω επίσης ότι αυτό που επιτρέπει την εξέλιξη των συστημάτων, αυτό που επιτρέπει τη δημιουργία πραγματικής βιομηχανίας σε μία χώρα είναι ο σωστός διαμοιρασμός της πληροφορίας και των τεχνολογικών λεπτομερειών.

Σήμερα έχω αυτό το σύστημα που κάνει αυτά και έχει αυτά τα μειονεκτήματα. Πως μαζί, Ένοπλες Δυνάμεις και EABI μπορούμε να το εξελίξουμε, να το πάμε πιο μακριά. Χωρίς λοιπόν να υπάρχει ουσιαστικός διάλογος, όχι σε επίπεδο κορυφής, αλλά σε διατμηματικό και λειτουργικό επίπεδο, τα πράγματα δεν μπορούν να προχωρήσουν ώστε να μιλούμε για ελληνική βιομηχανία, για ελληνικά προϊόντα, για ελληνικά οπτικά συστήματα. Σας ευχαριστώ.

Κέντρο Αριστείας Acropolis
Εσπερίδα για την Αμυντική Βιομηχανία – Τεχνολογία
Hyatt 10/02/2024

Χρήστος Γιορδαμλής
christos@prismael.com

Σημεία Προσοχής Σε κάθε Εθνική Στρατηγική

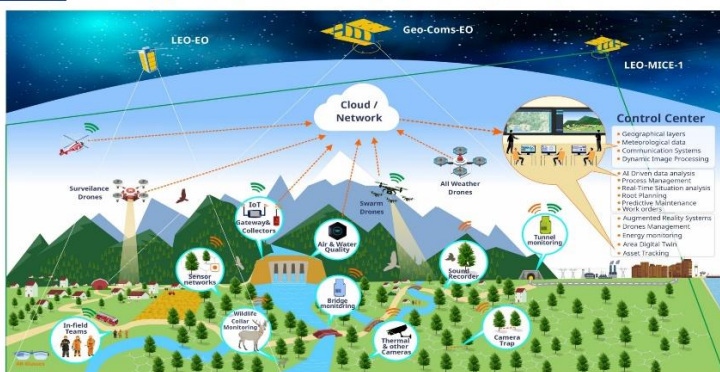
Άμυνα - Τεχνολογία

- Δημιουργία Εθνικού Μητρώου Τεχνολογίας
- Θεσμική Διαδικασία Επιλογής Ελληνικών Προϊόντων & Λύσεων
- Υποχρέωση Αρωγής από Πανεπιστήμια – Κρατικές Επιχειρήσεις
- Αξιοποίηση Ευρωπαϊκού Πλαισίου EDF
- Συσχέτιση Μελλοντικών Οπλικών συστημάτων με EDF
- Εθνικό Πρόγραμμα για Δημιουργία Ελληνικών Export Rights
- Διασύνδεση Ελληνικών Export rights με ΑΩ
- Σύνδεση Ελληνικής Διπλωματίας με προώθηση Ελληνικών Τεχν.

Prisma Electronics SA™ - © 2023 All Rights Reserved

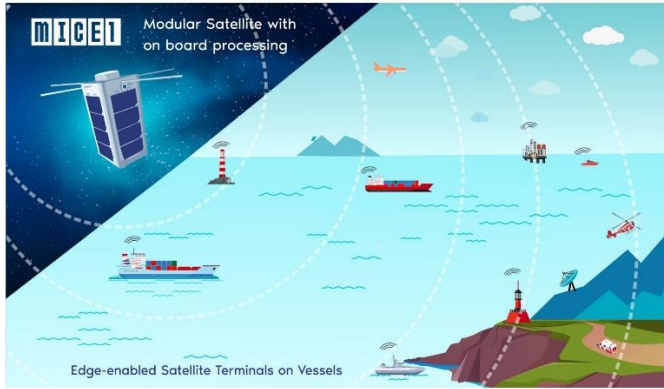
Συνέργειες και Συνεργασίες στην Ελλάδα

Prisma Electronics SA™ - © 2023 All Rights Reserved

MICE1 – IoT Ελληνικός Νανοδορυφόρος

Edge-enabled Satellite Terminals on Vessels

Programme of the Funded by the European Union NextGenerationEU Greece 2.0 NATIONAL RECOVERY AND RESILIENCE PLAN HELLENIC REPUBLIC Ministry of Economic Affairs

Prisma Electronics SA™ - © 2023 All Rights Reserved

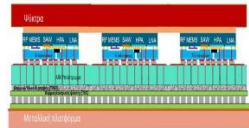
IoT - AI – ML – AR - DL)

SMART TRANSPORT

Intelligent Container for Continuous Remote Condition Monitoring & Safety from OC

RADAR - 5G

Heterogeneous Integration using groundbreaking nanotechnologies for the new generation of microwave power transceivers in Ku - X Band.

AR GLASSES

Augmented Reality Glasses for Connectivity – Mobility – Tracking – Training Applications

Prisma Electronics SA™ - © 2023 All Rights Reserved

Δημιουργία Δεδομένων Πεδίου & Δικτυοκεντρική Λήψη Αποφάσεων

LAROS Data: Accurate Valid Uninterrupted Formatted Synchronized Secure Exploitable

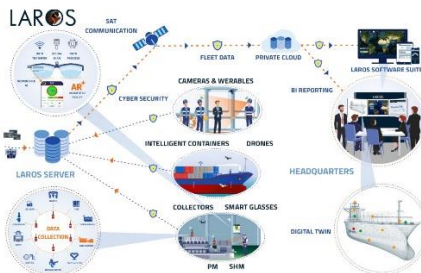
Prisma Electronics SA™ - © 2023 All Rights Reserved

Άμυνα – Διάστημα – Ναυτιλία

- EMS
- Reliable manufacturer

- Technology made in Greece

Prisma Electronics SA™ - © 2023 All Rights Reserved

- Υπηρεσίες Μικροηλεκτρονικής & Καλωδιώσεων
- IoT και Προηγμένη Ανάλυση Δεδομένων
- Λύσεις Πληροφορικής

Σημεία Παρουσίας

>110
Εργαζόμενοι

> 70%
Τριτοβαθμιας
Εκπαίδευσης

> 70
R&D
Έργα

>10Μ\$
Κύκλος Εργασιών

GOLD INDUSTRY AWARD 2009
CERN

Ευχαριστώ

ENERGY EFFICIENCY AWARD 2020
SMART4SEA

Χρήστος Γιορδαμλής
Διευθύνων Σύμβουλος
www.prismael.com

Φώτιος Καμπιώτης, Ταξίαρχος ε.α. ΠΑ, Αντιπρόεδρος SAS Technology,

Διαβλέποντας τις εξελίξεις με την Κίνα πριν από 20 χρόνια, η εταιρεία μας αποφάσισε να δημιουργήσει τη δική της τεχνολογία και δικά της προϊόντα. Επενδύσαμε σε μία κατηγορία που τότε λεγόταν Smart Dust, σήμερα Διαδίκτυο των πραγμάτων (IoT) και δέκα χρόνια πριν σε θέματα τεχνητής νοημοσύνης και ανάλυση μεγάλου όγκου δεδομένων με πολύπλοκα μαθηματικά μοντέλα και νευρωνικά δίκτυα που είναι πίσω από αυτήν με στόχο την επιτελική λήψη αποφάσεων από δεδομένα αισθητήρων.

Και όλα αυτά τα χρόνια μια πολύ όμορφη πορεία, μία φανταστική διαδρομή, αλλά και με πολλά προβλήματα. Έχω ακούσει και ζήσει πολλές ιστορίες από τα φαιδρά της Ελληνικής Αμυντικής Βιομηχανίας και τις διαδικασίες προμηθειών από τις Ένοπλες Δυνάμεις. Αυτό που μπορώ να σας πω πρώτα απ' όλα πού βρίσκεται σήμερα η εταιρεία; Η εταιρεία έχει ένα Τμήμα που ασχολείται με την άμυνα. Μας πήρε πάνω από πέντε χρόνια από τότε που υπογράψαμε σύμβαση εμπιστευτικότητας με το Group Naval για να φτάσουμε να έχουμε την πρώτη συγκεκριμένη εντολή αγοράς το 2023.

Άρα όταν σε θέματα προμηθειών στην άμυνα συζητάμε το τι θα κάνουμε αύριο, ή τι θα κάνουμε το 2030 είναι σαν να μιλούμε για εχθές και όλες οι αποφάσεις είναι σχεδόν ειλημμένες. Οι χώρες οι οποίες επενδύουν πραγματικά στην άμυνα, σχεδιάζουν τουλάχιστον σε βάθος 20ετίας φροντίζοντας την ισόρροπη εξέλιξη όλων των συστημάτων. Το πολιτικό σύστημα στην Ελλάδα έχει ένα μεγάλο πρόβλημα. Όλοι θέλουν να λένε πήρα, παρήγγειλα, μιλούν για το τώρα και όχι για το μέλλον όπως θα έπρεπε.

Το πρώτο που πρέπει να καταπολεμήσουμε είναι ο μηδενισμός. Έχουμε ή δεν έχουμε αμυντική βιομηχανία; Η απάντηση είναι ότι υπάρχουν Ελληνικές Εταιρείες οι οποίες είναι πραγματικά διαμάντια. Τις ξέρουμε? Η απάντηση είναι ότι δεν τις ξέρουμε. Και αυτό είναι ένα μεγάλο πρόβλημα που έχει η ίδια η ελληνική πολιτεία. Παρότι τα μητρώα υπάρχουν, η πολιτεία δεν γνωρίζει ποιες ελληνικές επιχειρήσεις κάνουν τι! Μπορεί να γνωρίζει ποιος αντιπροσωπεύει ποιον, ή ποιες εγκαταστάσεις υπάρχουν, αλλά το ποιος πραγματικά μπορεί να έχει την ικανότητα να παράξει ή να κατασκευάσει ένα συγκεκριμένο εξάρτημα, καλούπι ή υλικό συνήθως δεν το γνωρίζει! Ποιος πραγματικά έχει, ή μπορεί να γράψει λογισμικό; Ποιος πραγματικά μπορεί να κάνει κάτι συγκεκριμένο; Θα ξαφνιαστείτε από την αδυναμία της υπηρεσίας να τοποθετηθεί εδώ. Θεωρητικά όλοι μπορούν να κάνουν τα πάντα. Αλλά σε πόσο χρόνο? Με ποιες διαδικασίες? Με ποιο Προσωπικό? Τι υπάρχει έτοιμο? Πως η χώρα κατοχυρώνει τα δικά της export rights και προστατεύει-προωθεί τα προϊόντα που παράγουν οι Ελληνικές επιχειρήσεις?

Αυτό που εμείς βιώνουμε σαν εταιρεία είναι πρώτα απ' όλα η απουσία προγραμματισμού μακροπρόθεσμου, μακροχρόνιου, με συγκεκριμένο προγραμματισμό και πιστώσεις. Η αδυναμία συνεργασίας του πολιτικού συστήματος με το στρατιωτικό σύστημα είναι δεδομένη και αποτελεί ανάγκη να αλλάξει η κατάσταση όπου σήμερα αυτός που δεν κάνει τίποτα είναι σε πλεονεκτική θέση εξέλιξης και σταδιοδρομίας ως προς αυτόν που εργάζεται και παίρνει πρωτοβουλίες, άρα μπορεί να κάνει και λάθος.

Στη ζωή χρειάζεται να παίρνουμε αποφάσεις που άλλες φορές είναι σωστές, άλλες φορές μπορεί να μην είναι τόσο σωστές, όταν είναι όμως καλοπροαίρετες προς το συμφέρον της όποιας υπηρεσίας, της όποιας εταιρείας τότε είναι δείγμα εξέλιξης και ουσίας, πραγματικό πλεονέκτημα.

Όταν λοιπόν ένας αξιωματικός ή ένας πολιτικός έχει το δικαίωμα να μην πάρει απόφαση, ή να αναβάλλει συνεχώς χωρίς πραγματικό λόγο είναι δείγμα κακό. Αυτό λοιπόν που βλέπουμε είναι μία πολύ κακή οργάνωση και θεωρητικά σχέδια που δεν έχουν σχέση με την πραγματικότητα, ειδικά στις Δημόσιες Αμυντικές εταιρείες. Δεν φταίνε οι νόμοι, οι νόμοι δεν φτιάχνουν σχέσεις και συνεργασίες. Εκείνο το οποίο φταίει είναι η αδυναμία συνεργασίας, του δημόσιου μέρους με το ιδιωτικό με στόχο το συμφέρον της Ελλάδος.

Να πούμε, επίσης, ότι αυτό που επιτρέπει την εξέλιξη των συστημάτων, αυτό που επιτρέπει τη δημιουργία πραγματικής βιομηχανίας σε μία χώρα είναι ο σωστός διαμοιρασμός της πληροφορίας και των τεχνολογικών λεπτομερειών. Σήμερα έχω αυτό το σύστημα που κάνει αυτά και έχει αυτά τα μειονεκτήματα. Πως μαζί, Ένοπλες Δυνάμεις και EABI μπορούμε να το εξελίξουμε, να το πάμε πιο μακριά. Χωρίς λοιπόν να υπάρχει ουσιαστικός διάλογος, όχι σε επίπεδο κορυφής, αλλά σε διατμηματικό και λειτουργικό επίπεδο, τα πράγματα δεν μπορούν να προχωρήσουν ώστε να μιλούμε για ελληνική βιομηχανία, για ελληνικά προϊόντα, για ελληνικά οπτικά συστήματα.

Οι εξελίξεις στην Τεχνολογία και η Γεωπολιτική Σημασία των Drones

Οι Εξελίξεις στην Τεχνολογία και η Γεωπολιτική Σημασία των Drones

- Διευρυνόμενος Ρόλος
- Φθινή Τεχνολογία
- Ραγδαίες αλλαγές
- Αδυναμία Προσαρμογής του Επιχειρησιακού Σχεδιασμού Παραδοσιακών Στρατιωτικών Οργανισμών

Slide2: Πιστεύω δεν αποτελεί πλέον είδηση ότι τα μη επανδρωμένα συστήματα έχουν αυξανόμενα πιο ενεργό ρόλο στα σύγχρονα θέατρα επιχειρήσεων.

Η νέα αυτή, φθινή σχετικά τεχνολογία, σε συνδυασμό με τις γρήγορες εξελίξεις στον τομέα της τεχνητής νοημοσύνης και της ρομποτικής γενικότερα, επιβάλλει δραστικές αλλαγές στον παραδοσιακό τρόπο τακτικής σκέψης, με ρυθμούς δεν επιτρέπουν την εύκολη αφομοίωση τους από στρατιωτικούς οργανισμούς με παραδοσιακή τακτική οργάνωση (Ακριβά οπλικά συστήματα όπως μαχητικά αεροσκάφη άρματα και πολεμικά πλοία).

Ας μιλήσουμε τώρα για την ευρεία διάχυση της Τεχνολογίας των Drones

Μέχρι πριν λίγα χρόνια, λίγες χώρες και κυρίως αυτές με μεγάλη στρατιωτική ισχύ και γεωπολιτική βαρύτητα, όπως ΗΠΑ-ΗΒ-Ισραήλ, παρήγαγαν και είχαν επίσημα εντάξει οπλισμένα μη επανδρωμένα συστήματα στις ΕΔ τους.

Η εξέλιξη και κυρίως όμως η διάχυση της τεχνολογίας αυτής σε παγκόσμιο επίπεδο, άνοιξε ένα παράθυρο ευκαιρίας και σε άλλες χώρες να μπουν στο άρμα των χωρών που παράγουν οπλισμένα μη επανδρωμένα συστήματα.

Οι Επιπτώσεις της Ευρείας Διάχυσης της Τεχνολογίας των Drones

- Από Ισχυρές Χώρες: ΗΠΑ-ΗΒ-Ισραήλ
- Σε Μικρότερες Χώρες: Τουρκία.

ΒΑΥΡΑΚΤΑΡ TB2

> Πωλήσεις σε 13 Χώρες
Κατασκευαστής: ΒΑΥΚΑΡ

Στοιχεία 2022:

> 72η Σε εξαγωγές,
> Κύκλος Εργασιών 1,42 Δισ. USD

SLIDE 3: Τυπικό παράδειγμα είναι η Τουρκία που κατάφερε με ένα επιτυχημένο αναπτυξιακό πρόγραμμα να γίνει παραγωγός οπλισμένων συστημάτων με αξιολογες δυνατότητες, που έτυχαν και μεγάλης εξαγωγικής επιτυχίας.

Σήμερα μόνο το Bayraktar TB2 εκτιμάται ότι έχει πουληθεί σε 13 χώρες και η εταιρεία ΒΑΥΚΑΡ κατατάχθηκε στην 72η θέση εταιρειών εξαγωγής αμυντικού υλικού με κύκλο εργασιών 1.42 Δισεκατομμύρια USD το 2022.

Επηρεάζουν όμως τα Drones την Παγκόσμια Ισορροπία?

Επηρεάζει η Εμφάνιση της Τεχνολογίας των Drone την Παγκόσμια Ισορροπία;

Σύγκλιση Διεθνών Αναλύσεων

Θετικά Παραδείγματα :

- Nagorno-Karabakh, Ουκρανία.

SLIDE 4: Υπάρχει πληθώρα αναλύσεων για το κατά πόσο η νέα αυτή πραγματικότητα έχει επηρεάσει ή/και μετακινήσει τις παραδοσιακές διεθνείς ισορροπίες δυνάμεων.

Και φυσικά υπάρχει σύγκλιση απόψεων ότι αυτό συμβαίνει. Όσοι κατάφεραν να τα αξιοποιήσουν σε επιχειρήσεις με τρόπο ευρηματικό και πρωτότυπο, απέκτησαν ένα σημαντικό πλεονέκτημα που έχει διαφοροποιήσει σημαντικά την αρχικά εκτιμωμένη πορεία των επιχειρήσεων (Nagorno-Karabakh, Ουκρανία).

Επηρεάζει η Εμφάνιση της Τεχνολογίας των Drone την Παγκόσμια Ισορροπία;

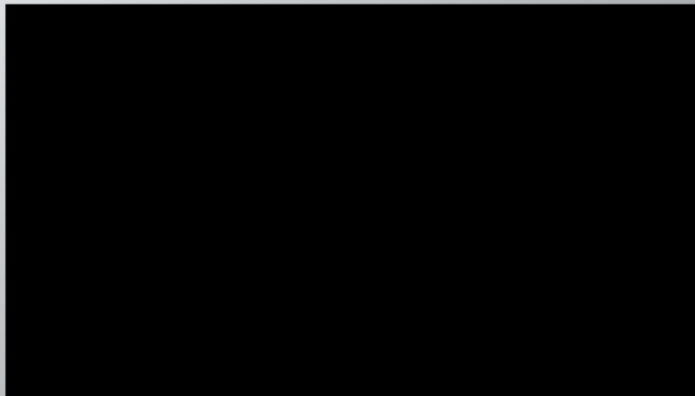
- Καθυστέρηση Ρωσίας (Εσπευσμένη Προμήθεια Ιρανικών Drone Εσπευσμένες Αλλαγές Τακτικών Πεδίου)

UKRAINE - RUSSIA CONFLICT

□ SLIDE 5: Αντίθετα αυτοί που θεωρήσαν ότι είναι επαρκής η παραδοσιακή τακτική σκέψη και ισχύς, είδαν να υφίστανται απώλειες που τους οδήγησαν σε εσπευσμένα διορθωτικά μέτρα (πχ η Ρωσία με την μαζική προμήθεια Ιρανικών drones και την δραστική αλλαγή τακτικών πεδίου).

Επηρεάζει η Εμφάνιση της Τεχνολογίας των Drone την Παγκόσμια Ισορροπία;

GAZA: Εκτεταμένη
Υιοθέτηση Τακτικών από
Μέτωπο Ουκρανίας

SLIDE 6: Στην περίπτωση του πολέμου στην Γάζα είδαμε επίσης να αλλάζουν οι τακτικές πεδίου, ώστε να αντιμετωπισθεί η νέα αυτή απειλή με βάση τα μαθήματα της Ουκρανίας .

Γεωπολιτική Σημασία της Νέας Τεχνολογίας

Houthi

- Διατάραξη Παγκοσμίου Εμπορίου
- Απουσία Αντίδρασης Ισχυρών Χωρών του Κόλπου.

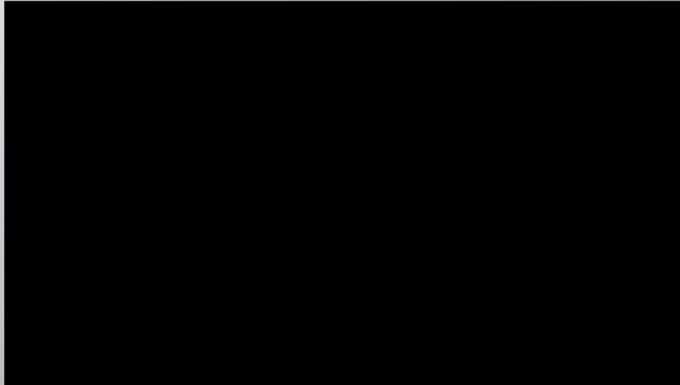
HOUTHİ ATTACKS 2023 /RED SEA - GULF OF ADEN)

SLIDE 7: Ενδεικτική της γεωπολιτικής ισχύος που μπορούν αν δώσουν τέτοια συστήματα, είναι οι εφαρμοζόμενες σήμερα πρακτικές από πλευράς φιλο-ιρανικών οργανώσεων όπως οι Χούθι, που με αιχμή τα μη επανδρωμένα συστήματα, έχουν διαταράξει την ροή του παγκοσμίου εμπορίου. Παράλληλα παραμένουν ανενόχλητοι από τις «ισχυρές» δυνάμεις του κόλπου, που αποφεύγουν την άμεση εμπλοκή τους, από τον φόβο ενός μακρόχρονου πολέμου φθοράς με τους Χούθι, βασισμένου σε επιθέσεις με drone, δείγμα του οποίου είδαν με την επίθεση στην ARAMCO το 19. Το νέο αυτό cocktail δυνατοτήτων των φθηνών σχετικά μη επανδρωμένων, τα καθιστά ιδιαίτερα επικίνδυνα στο πεδίο της μάχης, ενώ επιπρόσθετα δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά με τα παραδοσιακά μέσα άμυνας.

Τι Είναι και τι δεν Είναι Τελικά τα Drones

- Δημοσιότητα-Παραπληροφόρηση.
- Υπερόπλο;
 - > Απλό Επιχειρησιακό Εργαλείο.
 - > Αποτελεσματικότητα Λόγω
 - > Ευρηματικότητας
 - > Αιφνιδισμού

SLIDE 8: Ας δούμε λοιπόν: Τι είναι και τι δεν είναι τα drone.

Τα drone είναι πια στην καθημερινότητα με συνέχεις αναφορές από τα μέσα μαζικής επικοινωνίας που σε μεγάλο βαθμό πλέκουν ένα μανδύα μυθικών σχεδόν δυνατοτήτων γύρω από αυτά. Αυτό έχει συντελέσει εν πολλοίς σε μια παραπληροφόρηση σχετικά με τις δυνατότητες και την αποτελεσματικότητά τους.

Είναι λοιπόν τα drone ένα υπερόπλο που μπορεί να κερδίσει ένα πόλεμο μόνο του? Φυσικά όχι.

Είναι ένα ακόμη μέσο, ένα επιχειρησιακό εργαλείο στην φαρέτρα κάθε χρήστη.

Είναι όμως και μέσο με πολλαπλούς και απροβλέπτους τρόπους αξιοποίησης, που μπορεί να αιφνιδιάσει το παραδοσιακό τακτικό πεδίο και να φέρει εντυπωσιακά επιχειρησιακά αποτελέσματα.

Η αποτελεσματικότητά τους όμως σχετίζεται με παράγοντες όπως η ευρηματικότητα στην χρήση του και η εκπαίδευση του χρήστη στην αποτελεσματικότερη αξιοποίησή του.

Ας δούμε επίσης το ερώτημα: Αλλάζει η χρήση των drone την τακτική εικόνα στο πεδίο επιχειρήσεων και επηρεάζει την πιθανότητα επιχειρησιακής εμπλοκής?

Η απάντηση είναι: Σίγουρα ναι!

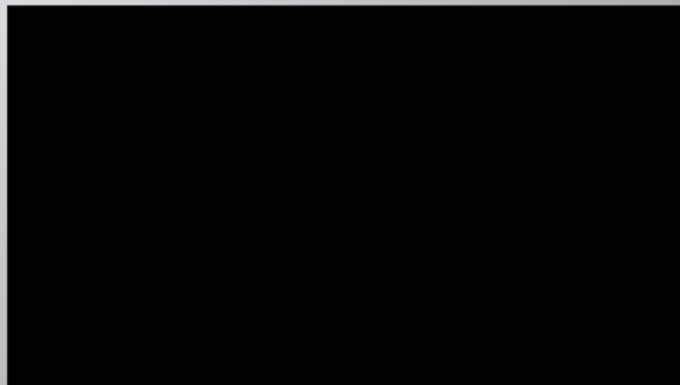
Αλλάζει Η Χρήση των Drones την Τακτική Εικόνα; Επηρεάζει την Πιθανότητα Ανάφλεξης;

Μεγάλος Αριθμός Drone προκαλεί:

- Κορεσμό Στόχων.
- Απασχολεί Μεγάλο Αριθμό Ακριβών Τακτικών Μέσων.

Πιθανότητα να Συντελέσουν σε Ανάφλεξη:

- Απουσία Κίνδυνου Ζωής
- Ευκολία Απόφασης Χρήσης

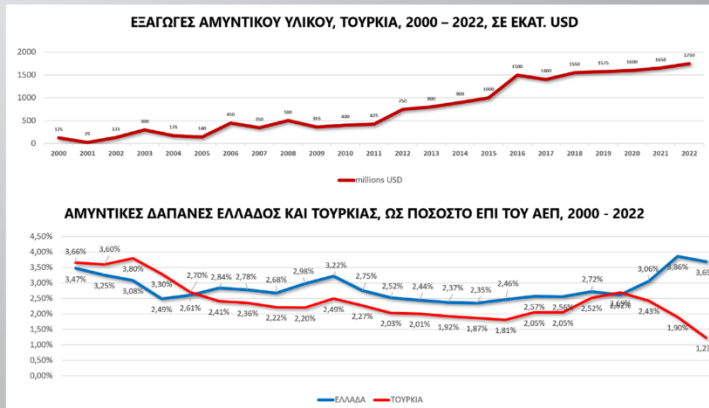
SLIDE 9: Η ύπαρξη μεγάλου αριθμού Drones σε ένα πεδίο επιχειρήσεων μπορεί να προκαλέσει κορεσμό στόχων και να απασχολήσει μεγάλο αριθμό ακριβών τακτικών μέσων για την αντιμετώπισή τους.

Επιπρόσθετα, η δυνατότητα χρήσης τους σε συνδυασμό με την απουσία κινδύνου για ανθρώπινη ζωή, καθιστά ευκολότερη την απόφαση εκτέλεσης επιχειρήσεων με αυτά. Το γεγονός αυτό μπορεί ευκολότερα να προκαλέσει ένταση και έναρξη εχθροπραξιών μεταξύ εμπλεκόμενων μερών.

Αυτή η διάσταση του προβλήματος ενισχύεται από το γεγονός ότι για το νέο αυτό μέσο δεν υπάρχουν ιστορικές νόρμες αντιμετώπισης. Συνεπώς ενέργειες drone φέρνουν σε κάποιο βαθμό σε αμηχανία ένα σύστημα άμυνας, με δεδομένο το δίλημμά αν η αντιμετώπισή του ερμηνεύεται σαν εχθρική πολεμική ενέργεια ή απλή φθορά ενός αφύχου περιουσιακού στοιχείου)?

Η Ελληνική Βιομηχανία Μη Επاندρωμένων (Μαθήματα)

- Παραμέληση της Ανάπτυξης της εγχώριας Τεχνολογίας και Παραγωγής
- Άμεσες Ενέργειες Αντιστροφής της Τάσης
- Περιορισμός Εφοδιαστικών Ροών σε Περίπτωση Ελληνοτουρκικής Κρίσης
- Πλεονέκτημα σε οποίον έχει αυτοδυναμία.

SLIDE 10: Ας συζητήσουμε τώρα τις προκλήσεις για την Χώρα μας από την νέα αυτή πραγματικότητα.

Από την εξέλιξη που παρατηρείται στην βιομηχανία των Drones, ιδιαίτερα στην περιοχή μας, σαν χώρα πρέπει να διδαχθούμε μερικά μαθήματα :

Η εμφανής παραμέληση της ανάπτυξης εγχώριας τεχνολογίας και παράγωγης, είναι μια παράμετρος που πρέπει να απασχολήσει πολύ, γιατί έχει διαμορφώσει συνθήκες αλλαγής της ισορροπίας στον συγκεκριμένο τομέα προς όφελος της Τουρκίας. Προφανώς λοιπόν απαιτούνται άμεσες ενέργειες αντιστροφής αυτής της τάσης και δεν είναι αργά, αν γίνουν άμεσα αποφασιστικά βήματα προς την κατεύθυνση αυτή.

Πρέπει να σημειωθεί ότι σε περίπτωση έναρξης εχθροπραξιών μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας, πρέπει να είναι αναμενόμενη η παρέμβαση των συμμάχων για στέρξη του «οξυγόνου» στην περιοχή ανάφλεξης, που θα εκδηλωθεί με περιορισμό των εφοδιαστικών ροών στα δυο μέρη. Με δεδομένο όμως ότι τέτοια συστήματα θα είναι αναγκαία σε μεγάλους αριθμούς, προκύπτει προφανές πλεονέκτημα για το μέρος με την μεγαλύτερη αυτονομία σε τέτοια συστήματα. Συνεπώς η σημερινή ισορροπία στον τομέα αυτό, πρέπει να προβληματίσει σοβαρά.

Προμήθειες Αμυντικού Υλικού ανά Χώρα

- Ανάγκη Αντίστροφης Πελατολογικού Εθισμού.
- Συμμετοχή σε αναπτυξιακές Προσπάθειες.

Η Ελληνική Βιομηχανία Μη Επاندρωμένων (Βιωσιμότητα)

Βιωσιμότητα:

- Εσωτερική Αγορά:
 - > Μη επαρκής.
- Εξωτερική Αγορά:
 - > Βασικός Παράγοντας.
- Παραδοξότητα (Catch22):
 - > Η Εσωτερική Προϊτύπωση για την Εξωτερική Αγορά.
- Ανάγκη Αντίστροφης Πελατολογικού Εθισμού.
- Συμμετοχή σε αναπτυξιακές Προσπάθειες.

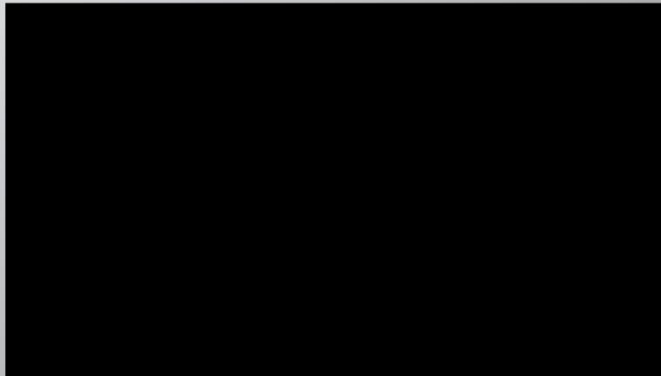
SLIDE 11 - SLIDE 12 (Δαπάνες Εξοπλισμών Ευρωπαϊκών Χωρών)

Είναι λοιπόν προφανής η ανάγκη ενίσχυσης της εθνικής αυτοδυναμίας σε τέτοια μέσα. Πρέπει όμως να επιτευχθεί με τρόπο βιώσιμο και η εσωτερική αγορά δεν είναι επαρκής για αυτό. Η εξαγωγική δραστηριότητα που θεωρείται κρίσιμος παράγοντας βιωσιμότητας όμως, συσχετίζεται άμεσα και με τις εθνικές προμήθειες, αφού αυτές είναι σχεδόν πάντα βασική προϋπόθεση για την προώθηση ενός συστήματος στο εξωτερικό.

Εδώ λοιπόν έχουμε έναν συστημικό εγκλωβισμό σε μια παραδοξότητα (CATCH 22), αφού η εσωτερική αγορά είναι εκπαιδευμένη και εθισμένη σε μία πελατειακή προσέγγιση από την οποία πρέπει να απεμπλακεί, υιοθετώντας μια λογική συμμετοχής σε αναπτυξιακές προσπάθειες, που θα δώσουν συστήματα προσαρμοσμένα στις εγχώριες ανάγκες, αυξάνοντας παράλληλα και την αυτοδυναμία σε τέτοια συστήματα.

Επιχειρησιακή Αξιοποίηση της Νέας Τεχνολογίας

- ❑ Σήμερα Ευκαιριακή αξιοποίηση
- ❑ Ανάγκη Δομημένης Αξιοποίησης της Νέας Τεχνολογίας
- ❑ Σύγκριση Εμφάνισης Drones Με αυτή του Αεροπορικού Μέσου στις αρχές του 20^{ου} Αιώνα.
- ❑ Περιπτώσεις:
 - Δημιουργία Σώματος ΠΑ
 - Διοίκησης Υποβρυχίων
 - ΔΕΠ (Ειδικών Δυνάμεων)

SLIDE 13: Μια ακόμη σημαντική παράμετρος είναι επιχειρησιακή αξιοποίηση της νέας τεχνολογίας. Το νέο αυτό μέσο μέχρι σήμερα έχει αντιμετωπιστεί σαν ένα εργαλείο συμπλήρωσης υφιστάμενων επιχειρησιακών τακτικών και αξιοποιείται αποσπασματικά με βάση την διάθεση και πρωτοβουλία ατόμων.

Η φάση που βρίσκονται τα Drones σήμερα, προσομοιάζει την φάση του πρώτου παγκόσμιου πολέμου και του μεσοπολέμου για το αεροσκάφος, που σαν νέο μέσο τότε, εντάχθηκε επιχειρησιακά πρώτα στο Στρατό και το Ναυτικό. Αξιοποιήθηκε δε, σαν εργαλείο συμπλήρωσης των υφιστάμενων επιχειρησιακών σχεδίων και σε κάποιο βαθμό, δρούσε και ανταγωνιστικά στην παραδοσιακή επιχειρησιακή σκέψη μέσα στα σώματα αυτά.

Έγινε όμως αντιληπτό ότι το νέο αυτό μέσο μπορεί να δώσει πολύ περισσότερα και αναγνωρίστηκε η ανάγκη για την διερεύνηση τακτικών αυτόνομης αξιοποίησης του.

Έτσι γεννήθηκε το σώμα της Πολεμικής Αεροπορίας διεθνώς.

Ένα αντίστοιχο παράδειγμα εσωτερικά στο Πολεμικό Ναυτικό είναι η αναγνώριση ανάγκης δημιουργίας Διοίκησης υποβρυχίων το 1914, όταν αποφασίστηκε ότι απαιτείται να υπάρχει αυτόνομη ανάπτυξη επιχειρησιακών τακτικών για την πλήρη αξιοποίηση του ειδικού αυτού μέσου. Αντίστοιχα παραδείγματα πιο πρόσφατα έχουμε με την Διοίκηση Ειδικού Πολέμου, η οποία συστάθηκε για να μεγιστοποιήσει την τακτική αξιοποίηση των μονάδων ειδικών δυνάμεων που ήταν κατακερματισμένες στα σώματα.

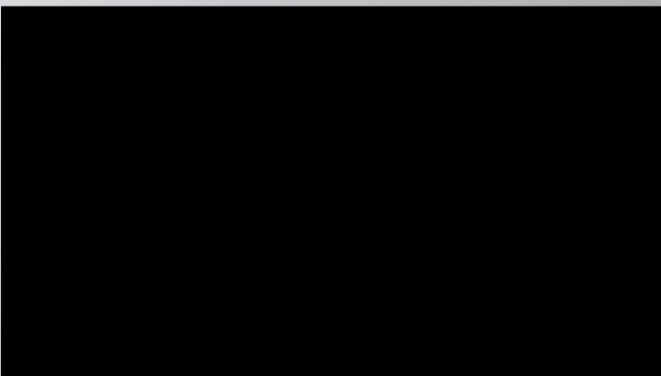
Είναι πεποίθηση του ομιλούντος ότι η επανάσταση των μη επανδρωμένων πρέπει να τύχει αντίστοιχης μεταχείρισης.

Πρέπει να πάψει η ευκαιριακή αξιοποίηση τέτοιων μέσων και να αρχίσει η βαθιά μελέτη τακτικών αξιοποίησης τους στο επιχειρησιακό πεδίο, παράλληλα με την δομημένη εκπαίδευση προσωπικού, στην βέλτιστη και τυποποιημένη αξιοποίησή τους.

Παράδειγμα ΠΑ ΚΕΑΤ-ΣΟΤ

Κέντρο Αεροπορικής Τακτικής- Σχολείο Οπλών Τακτικής

- ❑ Ανάγκη Δημιουργίας Κέντρου Ανάπτυξης Τακτικών και Σχολείου Τακτικής για Μη Επανδρωμένα.
- ❑ Καταλληλότερος Φορέας
 - Η ΔΕΠ που έχει το Μεγαλύτερο Φάσμα Ορθοδόξων και Ανορθόδοξων Εφαρμογών για την Νέα Τεχνολογία UAV

SLIDE 14: Ένα πρότυπο που μπορεί να ακολουθηθεί είναι αυτό της Πολεμικής Αεροπορίας με το ΚΕΑΤ/ΣΟΤ που ισχύει και σε πολλές Αεροπορίες. Το Κέντρο Αεροπορικής Τακτικής, μελετάει και

αναπτύσσει τακτικές και συνδυάζεται με ένα σχολείο όπλων και τακτικής, που διαχέει την γνώση αυτή, σε όλα τα σώματα που χρησιμοποιούν αεροπορικά μέσα.

Πρέπει λοιπόν άμεσα να δημιουργηθεί ένα Κέντρο Τακτικής Μη Επανδρωμένων Συστημάτων, συνδυαζόμενο με ένα Σχολείο Τακτικής για όλους τους χρήστες των ΕΔ.

Ο φορέας που εκτιμάται ότι μπορεί καλύτερα να ενσωματώσει αυτή την νέα προσπάθεια είναι η νέα ΔΕΠ, που θα έχει και το μεγαλύτερο μερίδιο αξιοποίησης σε επίπεδο τακτικών ανορθόδοξων και μη, για την αξιοποίηση της νέας αυτής τεχνολογίας.

Σημαντικό κρίνεται επίσης το Κέντρο αυτό να διασυνδεθεί με την εθνική αμυντική βιομηχανία μη επανδρωμένων, ώστε να υπάρχει δομική σύνδεση δυνατοτήτων με τις επιχειρησιακές απαιτήσεις, γεγονός που θα οδηγήσει στην συνεχή δημιουργία καινοτόμων συστημάτων.

SLIDE 15: Συνοψίζοντας

- Τα drones διαμορφώνουν μια νέα πραγματικότητα με σημαντικές γεωπολιτικές προεκτάσεις.
- Η νέα αυτή τεχνολογία αποτελεί απειλή αλλά και ευκαιρία.

Η χώρα μας πρέπει να την αξιοποιήσει ως ευκαιρία, με σωστή και μεθοδική προετοιμασία.

Στόχος πρέπει να είναι η αύξηση της εγχώριας τεχνογνωσίας και αυτοδυναμίας, αποκομίζοντας σημαντικά επιχειρησιακά και οικονομικά οφέλη.

Η εταιρεία στην οποία είναι ιδρυτικό στέλεχος και έχω την τιμή να εκπροσωπώ, δημιουργήθηκε με αυτό ακριβώς το όραμα και έχει, μέσα στα τέσσερα σχεδόν χρόνια παρουσίας της στην ελληνική αγορά, αναδειχθεί στην πρώτη εταιρεία που κατασκεύασε και δοκίμασε με πραγματικά πυρά οπλισμένα Drones στην Ελλάδα και έχει παρουσιάσει πολλά συστήματα που χαρακτηρίζονται καινοτόμα σε διεθνές επίπεδο.

Συνεχής επιδίωξη είναι αυτή η ανάπτυξη να γίνεται σε συνεργασία με τις ΕΔ ώστε τα συστήματα που παράγονται να είναι χρήσιμα πρώτα στην χώρα μας.

Πέτρος Σουκουλιάς, Ταξίαρχος ε.α. Ε.Σ. Συνιδρυτής SEEMS Αλεξ/πολης,

Βασική ή εφαρμοσμένη έρευνα. Η βασική για τα πανεπιστήμια είναι η γνώση για τη γνώση, είναι η προσπάθεια να ξεπεράσουμε τα γνωστικά, τα γνωστά όρια και να πάμε λίγο παραπέρα. Από εκεί και πέρα όμως, η βασική γνώση αυτή δεν πρέπει να μπαίνει γιατί μπαίνει στα συρτάρια, δεν πρέπει να μένουν στα συρτάρια τα αποτελέσματα των διατριβών που γίνονται, των μελετών και της συμμετοχής σε προγράμματα.

Η βασική έρευνα, το αποτέλεσμά της, είναι η σκυτάλη που παίρνει η εφαρμοσμένη, την οποία κάνει ο παραγωγικός τομέας. Δεν έχει σημασία τι είδος εταιρεία θα πάρει τη βασική έρευνα, τα αποτελέσματά της έχει σημασία ότι θα τα πάρει και θα τα χρησιμοποιήσει για συγκεκριμένο σκοπό να βγάλει το συγκεκριμένο προϊόν ή την υπηρεσία. Εκεί δεν πάμε καλά. Δεν συνεργαζόμαστε πάρα πολύ όπως πρέπει και ο κακός επιχειρηματίας δεν θέλει τον καλό καθηγητή. Υπάρχουν και τα δύο. Υπάρχουν όμως και καλοί και πολύ καλοί και από τα δύο. Μερικοί βρίσκουν πατήματα και κάνουν αρκετά προγράμματα τα οποία προβάλλεται και η χώρα και επωφελοούνται και κρατάνε πολλά άτομα τα οποία αλλιώς θα ήταν στον δρόμο.

Λοιπόν, από εκεί και πέρα ήθελα να πω ότι έχουμε ένα εθνικό οικοσύστημα έρευνας και καινοτομίας, το οποίο αξίζει τον κόπο. Έτσι, πολύ επιγραμματικά να πω ότι ξεκινάμε από τη στρατηγική της χώρας στον τομέα της έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης καινοτομίας και είναι θεμελιώδης υποχρέωση της Πολιτείας, με όργανο τη Γενική Γραμματεία Έρευνας Καινοτομίας, να υποβάλει. Το προσχέδιο νόμου και γίνεται νόμος για επτά χρόνια, όπως είναι τα Ευρωπαϊκά προγράμματα πλαίσια.

Από εκεί και πέρα, αυτοί οι οποίοι είναι υπεύθυνοι να προωθήσουν, να υποστηρίξουν τη βασική και εφαρμοσμένη, την ανάπτυξη τεχνολογίας και την καινοτομία στην Ελλάδα είναι το Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων, η Γενική Γραμματεία Έρευνας Καινοτομίας, το Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογικής Ανάπτυξης και Καινοτομίας, το ΕΛΙΔΕΚ που ασχολείται με τους μεταδιδάκτορες και τους διδάκτορες, τα Τομεακά Επιστημονικά Συμβούλια, τα οποία εισηγούνται και 13 Περιφερειακά Συμβούλια Έρευνας και Καινοτομίας, όπως λέγονται, ένα σε κάθε Περιφέρεια. Υπάρχουν εποπτευόμενοι ερευνητικοί φορείς που είναι το ΕΚΕΤΑ, το ΙΤΕ, το Εθνικό Αστεροσκοπείο, το ΕΛΚΕΘΕ, ο Δημόκριτος κλπ. Υπάρχουν και εποπτευόμενοι τεχνολογικοί τομείς που είναι η Εθνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας, το Κέντρο Νόησις, το Επιστημονικό Πάρκο Πατρών. Σε όλο αυτό το σύστημα υποστηρίζουν τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, τα οποία ξέρουμε ποια είναι. Έχουν καταργηθεί τα ΤΕΙ πλέον και υπάρχουν μόνο τα ΑΕΙ. Υπάρχουν οι παραγωγικοί φορείς μέσω των τμημάτων έρευνας και Ανάπτυξης. Όσες σε όσα υπάρχουν έστω και με ένα άτομο εκπροσώπηση δραστηριότητες μέσα σε εταιρείες που στοχεύουν σε προϊόντα και υπηρεσίες και πιστέψτε με ότι έχουν αρκετές από αυτές πολλά πολλές επιτυχίες. Υπάρχουν τα Κέντρα Αριστείας, τα κόμβοι, οι κόμβοι καινοτομίας, τα συνεργατικά σχήματα, θερμοκοιτίδες, επιταχυντές κλπ.

Τεχνητή νοημοσύνη λοιπόν στα πάντα και από τα πάντα. Θα μείνω σε αυτό που λέγεται προϊόντα διπλής χρήσης, το οποίο πρέπει να το εκμεταλλευτούμε πάρα πολύ. Εκεί μπορούμε να βάλουμε την αμυντική βιομηχανία, η οποία πολύ σωστά ειπώθηκε δεν υπάρχει. Υπάρχει τύποις, δεν υπάρχει στην ουσία, όπως λέμε. Οι αριθμοί ευημερούν, αλλά στην πραγματικότητα δεν γίνονται πράγματα.

Δεν έχουμε αμυντική βιομηχανία, δεν θα πω τα ίδια. Η Ευρωπαϊκή Ένωση όμως πληρώνει και υποστηρίζει, έχοντας επιλέξιμες για χρηματοδότηση όλες τις δραστηριότητες έρευνας και καινοτομίας που επικεντρώνονται σε πολιτικές εφαρμογές, άσχετα αν αυτές ενδέχεται να έχουν στρατιωτικές εφαρμογές. Μπορούμε να το εκμεταλλευτούμε και να κάνουμε την ανάλογη στρατηγική εισήγησης. Σχεδίαση και ανάπτυξη εθνικού ερευνητικού οικοσυστήματος με πεδία εφαρμογής την αμυντική βιομηχανία και τη διαχείριση φυσικών πόρων.

Χρήστος Πετράκος, Δικηγόρος, πρώην Αντιπρόεδρος ΠΥΡΚΑΛ/ΕΑΣ ΑΕ,

Είμαι δικηγόρος και η σχέση μου με την αμυντική βιομηχανία ξεκίνησε και παραμένει κυρίως πολιτική. Τοποθετήθηκα στη διοίκηση των Ελληνικών Αμυντικών Συστημάτων το 2007 από τον Φώτη Κουβέλη και παρέμεινα στα Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα μέχρι το τέλος του 19. Από το 18 μέχρι το φθινόπωρο που μας πέρασε ήμουν και σε εταιρεία της Αρμενίας, στην LT-PYRKAL που υπάρχει εκεί. Πήγα τρεις φορές και έχω ενημερώσει τον Κυριακίδη για τα τότε, τα πρώτα ταξίδι.

Αν κάτι μένει μέχρι τώρα από αυτό που έχουμε δει εδώ μέχρι τώρα είναι ότι ο τόπος μας είναι ένα αφιλόξενο περιβάλλον, ένας “αφιλόξενος πλανήτης” για το “οικοσύστημα” της Αμυντικής Βιομηχανίας και το επιχειρείν.

Εισαγωγικά έχω καταλήξει ότι σε πάρα πολύ μεγάλο βαθμό, πέρα από την τεράστια ευθύνη των πολιτικών, υπάρχει και μια τεράστια ευθύνη του επιχειρηματικού κόσμου που έχει αφήσει και έχει συνεργαστεί σε αυτή την κατάσταση.

Η Ελλάδα μετά το 1974 αποφάσισε ως στρατηγική επιλογή να θεμελιώσει τη δική της δημόσια αμυντική βιομηχανία, ιδρύοντας νέες αμυντικές βιομηχανίες και εξαγοράζοντας ιδιωτικές, τις οποίες τις πλαισίωσε και με βιομηχανίες υπάρχουσες του αμυντικού υλικού του ιδιωτικού τομέα.

Η διαχείριση, ο έλεγχος και ο συντονισμός των κρατικών εταιρειών δεν ήταν αποτελεσματική με αποτέλεσμα να αποτύχει η εδραίωση και η ανάπτυξη της κρατικής αμυντικής βιομηχανίας. Η σημερινή τραγική κατάσταση της με τα μεγάλα ταμειακά ελλείμματα και τις ζημιές δείχνει ότι τα σχέδια που εφαρμόστηκαν ήταν τουλάχιστον ανεπαρκή. Οι βασικές αιτίες αυτής της κατάστασης είναι γνωστές, έλλειψη σχεδίου, ανικανότητα διοικήσεων, κομματικοποίηση, αναξιοκρατία, αδιαφάνεια, επίδραση εξωθεσμικών παραγόντων.

Αποτυχία απόκτησης αντισταθμιστικών ωφελημάτων ή εκπλήρωσης τους από τις τεράστιες αγορές αμυντικού υλικού των τελευταίων 30 ετών και πλέον συμβάσεις με χαμηλή εθνική συμμετοχή, ακόμα και όταν η εθνική συμμετοχή ήταν ικανοποιητική, αυτή αφορούσε σε εργασίες χαμηλής τεχνολογικής στάθμης.

Ελάχιστη έως ανύπαρκτη υποστήριξη της έρευνας και ανάπτυξης, με αποτέλεσμα τη σταδιακή υποβάθμιση της βιομηχανικής υποδομής και κουλτούρας. Οι εταιρείες χρειάζεται να γίνουν από προβληματικές εταιρείες παραγωγής μόνο συμβατικών αμυντικών προϊόντων, κερδοφόρες εταιρείες παραγωγής και μιας διευρυμένης γκάμας προηγμένων τεχνολογικά προϊόντων, με αιχμή του δόρατος την έρευνα και την ανάπτυξη, προκειμένου να αποκτήσουν θέση στο διεθνές περιβάλλον.

Χρειάζεται πολιτική μάρκετινγκ και πωλήσεων, που σήμερα δεν υπάρχει καμία, εστιασμένη ταυτόχρονα στις ανάγκες του βασικού πελάτη, δηλαδή των Ενόπλων Δυνάμεων αλλά και του διεθνούς ανταγωνισμού. Αυτή η κατάσταση αποτελεί τροχοπέδη και για την ιδιωτική αμυντική βιομηχανία.

Η επίτευξη του στόχου της ανάπτυξης και ανάκαμψης προϋποθέτει,

- ✓ Στρατηγικό σχέδιο για την αμυντική βιομηχανία, με πολυετή ορίζοντα για τις κρατικές και ιδιωτικές αμυντικές βιομηχανίες, υπό έναν ενιαίο φορέα εποπτείας και συντονισμού.
- ✓ Δημιουργία του φορέα που θα αναλάβει τον παραπάνω εποπτικό και συντονιστικό ρόλο με στόχο την εκπόνηση, εισήγηση και υλοποίηση ενός σχεδίου για την αμυντική βιομηχανία.
- ✓ Συμφωνία του πολιτικού συστήματος σχετικά με τους στόχους της αμυντικής βιομηχανίας.
- ✓ Διατήρηση της ιδιοκτησίας των υποδομών των κρατικών αμυντικών βιομηχανιών, με σύγχρονες διαδικασίες όμως διοίκησης, σε ένα αυστηρό πλαίσιο ελέγχου συγκεκριμένων και μετρήσιμων στόχων. Οι κρατικές αμυντικές βιομηχανίες, λόγω του μεγέθους και της υποδομής τους, καθίστανται εκ των πραγμάτων πυρήνας της ανάπτυξης της εγχώριας αμυντικής βιομηχανίας.
- ✓ Εκσυγχρονισμός και ολική αναδιάρθρωση των υφιστάμενων εταιρειών με πλήρη ανανέωση του προσωπικού τους, υπό την ευθύνη των διοικήσεων.
- ✓ Ενεργή συμμετοχή στους διεθνείς θεσμούς και τα προγράμματά τους. Σύνδεση των εταιρειών με τα Πανεπιστήμια, τα Πολυτεχνεία και τους φορείς επιστημονικής έρευνας με ενίσχυση πάλι της έρευνας και ανάπτυξης.
- ✓ Συμμετοχή της εγχώριας ελληνικής αμυντικής βιομηχανίας στον προγραμματισμό και τις εξοπλιστικές της εξοπλιστικές ανάγκες των Ενόπλων Δυνάμεων. Διάθεση υποδομών και χρηματοδότησης για την ανάπτυξη νέων ιδεών και εταιρειών.

Τη δημόσια αμυντική βιομηχανία ουδείς την κληρονόμησε ως προσωπική περιουσία για να τη διαθέτει κατά το δοκούν. Όλοι οι κατά καιρούς διαχειριστές της εξουσίας έχουν ως καταπίστευμα την περιουσία του ελληνικού λαού. Το μόνο που δικαιούνται να αφαιρέσουν από αυτή είναι τα βάρη που της φορτώθηκαν. Βάρη που απομυζούν τόσο τη δημόσια όσο και την ιδιωτική περιουσία του ελληνικού λαού.

Κάθε φορά που η δημόσια αμυντική βιομηχανία βρίσκεται στο προσκήνιο, η κάθε κομματική πλευρά προσπαθεί να συμπεράνει το κακό σχέδιο της άλλης. Σε μία προσπάθεια να εξηγήσει, αποσύροντας από πάνω της κάθε ευθύνη, για την πολύ κακή κατάσταση στην οποία ξαναβρίσκεται η ελληνική αμυντική βιομηχανία. Η δημόσια αυτή η συζήτηση δεν μπορεί και δεν πρόκειται να καταλήξει πουθενά, αφού πραγματικό σχέδιο ούτε υπήρξε ούτε υπάρχει για τη δημόσια αμυντική βιομηχανία. Και πως να υπάρξει άλλωστε, αφού όλοι και ειδικά οι Ένοπλες Δυνάμεις δεν κρύβουν πλέον την απαξία τους για αυτή. Και με βάση αυτή την απαξία σχεδιάζουν ότι τους αφορά.

Πρόκειται για μία αυτοεκπληρούμενη προφητεία. Η δημόσια αμυντική βιομηχανία δεν είναι ικανή να εκπληρώσει τις συμβάσεις και να παραδώσει προϊόν και γι αυτό δεν παραγγέλνουμε από αυτή, αφού δεν παραγγέλνουμε από αυτή, αυτή απαξιώνεται και έχει μόνιμα απλωμένο το χέρι απαιτώντας από την κυβέρνηση για να επιβιώσει. Και κάποιοι σκέφτονται να κλείσουν τα ΕΑΣ και η ΕΑΣ αφού δεν μπορούν να παράγουν. Και πώς να παράγουν αφού δεν μπορεί να κάνουν τίποτα ως βιομηχανία, αλλά μπορούν να λειτουργούν σαν οποιαδήποτε υπηρεσία του δημοσίου, σαν το ΙΚΑ. Με 4412 και ΑΣΕΠ. Πάντως σαν βιομηχανία δεν μπορούν να λειτουργήσουν. Σχέδιο για την ελληνική αμυντική βιομηχανία δεν μπορεί να διαμορφωθεί από τον έναν ή τον άλλο κομματικό χώρο, γιατί πάντοτε θα είναι ένα ύποπτο σχέδιο και γι αυτό καταδικασμένο. Το σχέδιο για την ελληνική δημόσια αμυντική βιομηχανία μπορεί να διαμορφωθεί μόνο με τη συνεργασία του πολιτικού συστήματος και την ενεργό σύμπραξη και των ιδιωτών της αμυντικής βιομηχανίας. Αφού αντιληφθούν πως και για το δικό τους μέλλον είναι απαραίτητος πυλώνας.

Η δημόσια αμυντική βιομηχανία δεν είναι κάτι λίγο, κάτι αμελητέο για τον τόπο. Μπορεί σήμερα να απασχολεί πια ελάχιστους μόνιμους υπαλλήλους, αλλά οι υποδομές της, με τέσσερα μεγάλα εργοστάσια στο Λαύριο, τη Μάνδρα, το Αίγιο και την Τανάγρα είναι σε θέση να απασχολήσει αρκετές χιλιάδες εργαζόμενους, παράγοντας προϊόντα που ούτως ή άλλως θα αγοραστούν από τις Ένοπλες Δυνάμεις. Προϊόντα που ζητούνται και από τη διεθνή αγορά. Το μόνο που λείπει για να ευδοκιμήσει η δημόσια αμυντική βιομηχανία είναι η συνεννόηση του πολιτικού συστήματος, ώστε να εκπονηθεί ένα σχέδιο που θα περιλαμβάνει τη διοίκηση, την κοστολόγηση, την εμπορική πολιτική της εταιρείας, αλλά και τον σχεδιασμό των προμηθειών των Ενόπλων Δυνάμεων και τις επενδύσεις σε ανανέωση βιομηχανικού εξοπλισμού και νέες τεχνολογίες. Αυτός ο δεσμευτικός διάλογος χρειάζεται και όχι κουβέντες για να έχουμε να λέμε Ευχαριστώ πολύ.

Δημήτριος Παπασωτηρίου, Γενικός Διευθυντής εταιρειών Beyond the BEST & DIGICOM Systems,

Λέμε αν, ...αν είχαμε έναν Αμερικανό, έναν Τούρκο, έναν Βρετανό, έναν Γερμανό πάνω, στην οροφή ...και μας άκουγε ...και ας μην είναι από αυτές τις χώρες.... έναν Ολλανδό, έναν Βέλγο, έναν Ελβετό, τι θα έλεγε για όλους εμάς!!!

Όλους σε αυτό το τραπέζι, με όσα εξιστορήσαμε για την αμυντική βιομηχανία; Τι θα έλεγε; Το αφήνουμε για απάντηση...

Ακούσαμε και μετρήσαμε [24 ΠΡΕΠΕΙ] ...[ΠΡΕΠΕΙ] και από εσάς, ...και από εσάς, ...δεν τα είπαμε όλα. Ναι, αλλά είμαστε δέκα άνθρωποι στο τραπέζι!!!. [10 επί 24 = 240 ΠΡΕΠΕΙ] ...χωρίς να βάλουμε και τους άλλους αξιότιμους κυρίους που παρευρίσκονται σε αυτή την αίθουσα.

Αναφερθήκαμε για στρατηγικό σχέδιο. Το στρατηγικό σχέδιο είναι αυτό που θέλω να πάω. Και το πώς θα πάω!!!. Αλλά αυτή τη στιγμή, όπως πολύ σωστά είπατε: Δεν έχουμε καταγράψει το σημερινό μας αμυντικό οικοσύστημα. Είναι απόν. Ακούσαμε μία πτυχή του μέλλοντος. Τεχνητή νοημοσύνη και δεκάδες άλλες αναδυόμενες τεχνολογίες. Αυτό στη χώρα μας δεν είναι καταγεγραμμένο, και αφού δεν είναι καταγεγραμμένο τότε δεν μπορούμε να κάνουμε στρατηγικό σχεδιασμό, και αφού δεν μπορούμε να κάνουμε στρατηγικό σχεδιασμό τότε δεν μπορούμε να προσδιορίσουμε μέσα από αυτό ένα μελλοντικό πλάνο.

Δηλαδή πως θα κάνουμε την υλοποίηση!!! Τι χρήματα θα χρειαστούμε για αυτή την υλοποίηση???. Είναι μέρος αυτού του στρατηγικού σχεδιασμού!!!. Δεν τα έχουμε!!!. Μιλήσαμε προηγουμένως για διαπραγματεύσεις και πάμε στον πυρήνα κάποιων σημαντικών θεμάτων. Ποιος από εδώ, από αυτό το τραπέζι ή και τα τραπέζια που πάνε πρώην συνάδελφοί μας, νυν συνάδελφοί μας για να διαπραγματευτούν... - ποιος έχει εκπαιδευτεί σε διαπραγματεύσεις; Ποιος έχει εκπαιδευτεί ...και πάμε σε διαπραγματεύσεις;

Μιλήσαμε για αντισταθμιστικά ωφελήματα, αλλά δεν μιλήσαμε όμως για ένα πλαίσιο που συνδέει τα αντισταθμιστικά ωφελήματα με ταμειακές ροές, με ένα συγκεκριμένο σχέδιο, με ρήτρες, με παράλληλη εξέλιξη όλων των προγραμμάτων για να παρακολουθήσουμε όλα αυτά τα πράγματα. Και μιλήσαμε επίσης και για κενά νομοθεσίας. Η νομοθεσία σε αυτό τον ειδικό χώρο πρέπει να αρχίσει με ένα γλωσσάρι: ...είδαμε μέσα στη νομοθεσία τι σημαίνει κατασκευαστικός φάκελος, και λέμε... δεν είναι δυνατόν... πρέπει να καθίσουμε πάλι στα θρανία του πανεπιστημίου. Δεν υπάρχει πουθενά τέτοιο πράγμα. Μιλήσαμε επίσης για σειρά από επαναλαμβανόμενες διαδικασίες από εκεί που αγοράζουμε από μια πηγή προμήθειας. Είναι δυνατόν;

Γεώργιος Γερούλης, Δρ, Αντιπτέραρχος ε.α.

Σας ευχαριστώ για την πρόσκληση συμμετοχής μου στο πάνελ. Επειδή έχω συνεργαστεί στο παρελθόν με τους μισούς από τους συμμετέχοντες σε κάποιο τομέα σχετικό με το θέμα της συζήτησης, και γνωρίζομαστε καλά, αντί του βιογραφικού μου θα υπενθυμίσω ότι τα 18 από τα 36 χρόνια υπηρεσίας μου τα πέρασα στην 117 ΠΜ στην Ανδραβίδα όπου εδράζει και το ΚΕΑΤ. Εκεί απέκτησα πολλές εμπειρίες σχεδιάζοντας – δοκιμάζοντας ή αξιολογώντας νέα όπλα ή οπλικά συστήματα, δέκα στο Επιτελείο (ΓΕΑ επτά έτη σε Δ2 και Α1 και ΓΕΕΘΑ Α1) με παράλληλη φοίτηση στο ΕΜΠ, δύο στο ΑΤΑ (Δκτης 1^{ης} μοίρας PATRIOT) και τα υπόλοιπα στην εκπαίδευση (ΣΙ). Θα παραθέσω μερικά γεγονότα που ταιριάζουν ε αυτά που είπαν οι προλαλήσαντες.

Διετέλεσα πρόεδρος (διαχρονικός σε όλες τις φάσεις) του μοναδικού συστήματος που σχεδιάστηκε από αξιωματικούς της ΠΑ, κατασκευάστηκαν πειραματικά πρωτότυπα από το ΚΕΤΑ/ΕΤΗΜ και δοκιμάστηκαν στο ΚΕΑΤ σε αψη F-4E και στη συνέχεια κατασκευάστηκαν δύο βιομηχανικά πρωτότυπα από την ΕΑΒ με πλήρη κατασκευαστικό φάκελο από την ΕΑΒ. Τα συστήματα τοποθετήθηκαν σε αψη A-7^E και πέταγαν με απόλυτη επιτυχία μέχρι αποσύρσεως του τύπου. Ζητήθηκε από ξένη εταιρεία να εξελιχθεί και να τοποθετηθεί σε άλλα αψη, αλλά τελικά επειδή θεωρήθηκε εθνικό απόρρητο σύστημα με πολύ μεγάλη αξία, δεν δόθηκε άδεια στην ΕΑΒ να το αξιοποιήσει επιχειρηματικά.

Το 1999, στο πλαίσιο του διδακτορικού μου στο ΕΜΠ μου ζητήθηκε και έκανα μία εργασία με τίτλο: Εκτίμηση της υποδομής και των δραστηριοτήτων υψηλής τεχνολογίας της Τουρκικής πολεμικής βιομηχανίας, 200 σελίδων από τις οποίες το ΕΜΠ δημοσίευσε τις 50. Με αφορμή την εργασία αυτή και πρωτοβουλία του τότε υπουργού άμυνας ορίστηκα πρόεδρος διακλαδικής επιτροπής για συνεργασία με τα Πανεπιστήμια και την εγχώρια αμυντική βιομηχανία, με να κατευθύνουμε την πορεία των Πολυτεχνείων, μαζί με τους εγχώριους φορείς σε καινοτόμα νέα αμυντικά προϊόντα.

Ένα από αυτά τα προϊόντα (βλέποντας το Δάσος) ήταν η εφαρμογές της τεχνολογίας laser. Όντως ασχοληθήκαμε, σχεδιάσαμε και προωθήσαμε την εργασία μας. Αποτέλεσμα ήταν η τότε ΠΥΡΚΑΛ να συνεργαστεί με Αρμένιους φορείς και αγοράστηκε εταιρεία στην Λαζεραϊνή της Αρμενίας η οποία κατασκεύασε τα πρωτότυπα συστήματα που είχαμε υποδείξει με σκοπό αυτά να ολοκληρωθούν και να κατασκευάζονται μαζικά από ΕΑΒ, ΠΥΡΚΑΛ κλπ. Ο κύριος Κυριακίδης το γνωρίζει πολύ καλά το θέμα γιατί επί ημερών του ήταν αναξιοποίητα και κλειδωμένα ακόμα στα ντουλάπια. Ουδέν σχόλιο πέραν του ότι οι Τούρκοι σχεδίασαν πολύ αργότερα για το ναυτικό τους το LASER GUN. Εμείς τι θα βάλουμε στις νέες φρεγάτες?

Ένα άλλο πρόγραμμα του ΠΝ που σταμάτησε μετά από επιτυχή δοκιμή ήταν η επικοινωνία των υποβρυχίων σε πολύ μεγάλες αποστάσεις (εν καταδύσει) με ELF συχνότητα και δεν το σχολιάζω παρακάτω.

Ένα ακόμα πρόγραμμα που ολοκληρώθηκε και παραδόθηκε στις Ε.Δ. (είναι σε χρήση ακόμα) ήταν 12 συστήματα που κατασκευάσαμε στο ΕΜΠ (η διατριβή μου) με την υποσημείωση ότι προηγήθηκε απόφαση του ΑΣΣ περί αναίρεσης της απόφασης χρηματοδότησης του ΕΜΠ για την κατασκευή τους λόγω μη αναγκαιότητας (λόγος απορρήτου).

Συνολικά στα 5 έτη που προέδρευσα στην διακλαδική επιτροπή ειδικών επιστημόνων του ΓΕΕΘΑ προτείναμε συστήματα, διαδικασίες συνεργασίας με εγχώριες βιομηχανίες σε μέσα που θέλαμε να αποκτήσουμε και δεν υπήρχαν αποδεσμεύσιμα στην διεθνή αγορά.

Με αυτά λοιπόν σας εισαγωγή θα ξεκινήσω την τοποθέτησή μου με το στόχο που έθεσα για να την παρουσιάσω ως κατωτέρω:

Η υπενθύμιση των αδυναμιών και των λαθών του παρελθόντος, (Πολιτικών & Στρατιωτικών) και της ελλειμματικής αξιοποίησης των εκάστοτε παρεχομένων ΑΩ από την εγχώρια αμυντική βιομηχανία **με στόχο τον υγιή επανασχεδιασμό (νέο start up) σύγχρονης εγχώριας ευέλικτης - επιλεκτικής** αμυντικής βιομηχανίας, ικανής να ακολουθήσει τεχνολογίες αιχμής, να υποστηρίξει τις ανάγκες των ΕΔ **cost effectively** και να αναπτύξει αποτελεσματική R&D δράση από κοινού με το ΥΕΘΑ, με ότι αυτή συνεπάγεται για την υποστήριξη της Εθνικής στρατηγικής στην ευρύτερη περιοχή.

Λοιπόν, σκοπός της σημερινής μου τοποθέτησης είναι να τονίσω την ανάγκη εφαρμογής νέας **Πολιτικής Εθνικής Άμυνας** με αναγκαιότητα προσαρμογής σε χαλεπούς καιρούς. Πρέπει να αξιοποιήσουμε τις εμπειρίες του παρελθόντος αναθεωρώντας αυτά που βιώσαμε μεταπολεμικά:

- Έλλειψη πολιτικής θέλησης και επιχειρησιακού & επιχειρηματικού ρίσκου
- Ανεπάρκεια γνώσεων & εμπειρίας σε κυβερνητικό – διοικητικό επίπεδο
- Ανυπαρξία Εθνικού Οράματος & Μακρόπνοου Σχεδιασμού,
- Έλλειψη οργανωμένων θεσμικών φορέων κατεύθυνσης & υποστήριξης αμυντικών δράσεων

Σήμερα οι πρόσφατες εκσυγχρονιστικές – εξοπλιστικές κυβερνητικές επιλογές δημιουργούν ελπιδοφόρες προοπτικές δημιουργίας μακροχρόνιας Ικανής Αμυντικής ισχύος που θα βασίζεται στην ποιότητα έμψυχου και άψυχου υλικού, σε υγιείς εγχώριες υποδομές, στην συμμαχική υποστήριξη και σε ικανή και έξυπνη διοίκηση & πολιτική εντός και εκτός της χώρας. Για να επιτύχει αυτό το νέο ξεκίνημα απαιτούνται συνεργασίες που υπαγορεύει η τεχνολογία και ο ανταγωνισμός των κολοσσών του αμυντικού τομέα. Συνεργατικά σχήματα, συμπαραγωγές με εγχώρια συμμετοχή σε όλα τα επίπεδα και ωριμότητα αυτών που τις σχεδιάζουν και αυτών που την εκτελούν.

Όταν αποφασίσουμε τι θέλουμε και αποφασίσουμε να το κάνουμε με σοβαρό και επαγγελματικό τρόπο θα προχωρήσουμε αποφεύγοντας (με βάση τις εμπειρίες του παρελθόντος):

- Πολιτικές πρακτικές: Ευκαιριακού - προσωπικού οφέλους, ψηφοθηρικής σκοπιμότητας (αποφυγή συνδικαλιστικών αντιδράσεων) κομματικού οφέλους που βλάπτουν το αξιόμαχο, (εντοπιότητα, περιβάλλον, ακαταλληλότητα περιοχής, προϊόντος), την επιχειρησιακή ικανότητα, τον υγιή ανταγωνισμό, ή ευνοούν τρίτους, (χώρες ή εταιρείες ξένες) μειώνοντας τις εγχώριες δυνατότητες και μη προσδίδοντας το αναμενόμενο επιχειρησιακό όφελος.

- Στρατιωτικές πρακτικές: Συμβιβασμός με κριτήρια που ευνοούν συγκεκριμένα συστήματα που δεν καλύπτουν την κάλλιστη επιλογή (ελάχιστη επιχειρησιακή απαίτηση). Υποτίμηση τεχνολογικών και βιομηχανικών επιτευγμάτων του αντιπάλου και προώθηση επιλογών που ουδέποτε ή πρόσκαιρα διατηρούν επιφανειακή αποτροπή, αλλά δρα υποπολλαπλασιαστικά στον μακροχρόνιο προγραμματισμό.

- Βιομηχανικές πρακτικές: Εφήμερες κερδοσκοπίες με απορρόφηση ΑΩ που δεν συντελούν στην βελτίωση υποδομών, εξοπλισμού και παραγωγικών δυνατοτήτων και R&D σε νέες τεχνολογίες και προϊόντα. Λανθασμένες επιλογές συμμαχικών συνεργασιών, ή προϊόντων που δεν έχουν μελλοντικό ενδιαφέρον, η τεχνολογίες που αποσύρονται

Αντίθετα πρέπει να εφαρμοσθούν με συγκεκριμένο όραμα, ειλικρινή θέληση, εξειδικευμένη γνώση και εμπειρία:

Πολιτική: Που να εξυπηρετεί Εθνικά οράματα, μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα, βασισμένα σε ρεαλιστικό τεχνοκρατικό σχεδιασμό, σπονδυλωτές υποδομές, συμμαχικές συνεργασίες και συμπαραγωγές με τουλάχιστον δύο πελάτες, η οποία θα εξασφαλίζει σε μέγιστο βαθμό την τεχνολογική υποστήριξη (εγχώρια), θα απορροφά την τεχνολογική εξέλιξη και θα πολλαπλασιάζει κρίσιμες συνιστώσες (εξαρτήματα, πυρομαχικά, SW & HW επιδεχόμενα βελτίωση – εκσυγχρονισμό – επέκταση ορίου ζωής μέσω με αυτοδύναμη ή υποβοηθούμενη εγχώρια παραγωγή).

Γιατί τα λέω αυτά; Έχουμε απόλυτη υποστήριξη την τρέχουσα περίοδο από τη συμμαχία με τις ΗΠΑ. Μας δίνουν F-35, θα τα πάρουμε και θα φύγουμε λέγοντας απλά ευχαριστώ, ή θα απαιτήσουμε να είναι τα F-35 που θέλουμε εμείς ...σαν αυτά του ΙΣΡΑΗΛ π.χ.?

Στρατιωτική πολιτική: Έξυπνων – πολλαπλής χρήσης επιλογών που ενσωματώνουν την μέγιστη δυνατή High Tech & αποτελεσματικότητα, αξιοπιστία, ωριμότητα, επιβιωσιμότητα, υποστηρικτικότητα, διαλειτουργικότητα, πρωτοτυπία και φυσικά εξασφαλίζουν τα όρια της αποδεκτής αποτρεπτικής ισχύος με το ελάχιστο κόστος. Υποστήριξη της εγχώριας βιομηχανίας με εξειδικευμένο – έμπειρο προσωπικό σε θέματα διαχείρισης ποιότητας, πιστοποίησης υλικών και υπηρεσιών, σχεδίασης νέων εφαρμογών & συστημάτων, βελτίωσης – συντήρησης εκσυγχρονισμού υφιστάμενων μέσων.

Βιομηχανική πολιτική: Μείωσης κόστους παραγωγής με ενσωμάτωση νέων τεχνολογιών, συμπαραγωγικές συμφωνίες, ανταγωνιστική ποιότητα – χρόνου ολοκλήρωσης, εν συνεχεία υποστήριξη, R&D, επενδύσεις για νέα προϊόντα και επιμήκυνση των βιομηχανικών δραστηριοτήτων. Ανταγωνιστική πολιτική με κρατικούς φορείς.

Συμπερασματικά πρέπει να εφαρμόζεται γενικά **πολιτική** που εξασφαλίζει πολλαπλασιαστές ισχύος ώστε να διατηρείται η επιθυμητή αποτρεπτική ισχύς με το μικρότερο σχετικό κόστος.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΝΕΑΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

**ΑΠΑΙΤΗΣΗ: νέα, έξυπνη, επαρκής & αποτελεσματική, ανταποδοτική
ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΥΝΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ**

ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΥΝΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ
Ικανή για να αποκτηθεί ΑΜΥΝΤΙΚΗ ΙΣΧΥΣ **P**
που θα παράγει αποτελεσματικό **S**

$$S = P^H \times A^D / P^A > R^*A$$

ΟΠΟΥ: S = επίπεδο ευστάθειας – ειρήνης στην περιοχή
P^H = αμυντική ισχύς Ελλάδος
P^A = επιθετική ισχύς αντιπάλου
R^{*A} = επιθετικό ρίσκο αντιπάλου
A^D = Πολλαπλασιαστικός Συντελεστής Ασύμμετρης Άμυνας

ΕΙΔΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Αμυντικό Δόγμα: **ΑΣΥΜΜΕΤΡΗΣ ΑΜΥΝΑΣ & ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ**
(τακτική Δαβίδ – Γολιάθ)

ΚΟΣΤΟΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ: πολλαπλώς χαμηλότερο του επιθετικού
ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΜΕΝΟ: Στην Ελληνική γεωγραφική ιδιομορφία, την τεχνολογία και τα μέσα των απειλών, το αναμενόμενο θέατρο επιχειρήσεων, την αναδυόμενη & παραδοσιακή τεχνολογία τις κλιματολογικές συνθήκες τις οικονομικές δυνατότητες της χώρας

ΥΙΘΘΕΤΗ ΑΡΧΗ: καθολικής εφαρμογής Πολλαπλασιαστών Ισχύος, Χρήση υλικού μικτών προδιαγραφών, Έξυπνων εφαρμογών παθητικής άμυνας, ειδικά σχεδιασμένων εφαρμογών για παράλληλη άμυνα & ασφάλεια περιοχής, Παράλληλη χρήση και εκμετάλλευση μέσων & συστημάτων από Ε.Δ., Σ,Α, Λιμενικό, κλπ. υπουργεία (Αγροτική ανάπτυξης, συγκοινωνιών, επικοινωνιών, τουρισμού)

Στρατηγική, απλή, πολλαπλών εφαρμογών, ειδικού βάρους (τοπικού, επιχειρησιακού, τεχνολογικού, οικονομικού) με ανταποδοτικά οφέλη στο ΥΕΘΑ, τους πολίτες και το Έθνος – Χώρα. Να παράγει μακρόχρονη αποτροπή, σεβασμό και φόβο, χωρίς να προκαλεί αστάθεια και συνεχείς εξοπλιστικούς ανταγωνισμούς.

Στρατηγική της Ασύμμετρης Άμυνας (απόλυτης επάρκειας ισχύος για απόκρουση επίθεσης), με ικανή επιθετική ισχύ περιορισμένου μεγέθους αλλά Πολλαπλασιαστικού αποτελέσματος (ικανού τιμωρικού πλήγματος – μακρινού κτυπήματος με παράπλευρες συνέπειες).

Τακτική του απόλυτου Αιφνιδιασμού (Τεχνολογίας σε τακτικό πεδίο), Ασύμμετρης Ισχύος σε τοπικό επίπεδο τουλάχιστον, Κυριαρχίας σε παράγοντες C4I τουλάχιστον, εκμετάλλευσης γεωγραφίας, μετεωρολογικών συνθηκών), της επιλεκτικής επίδειξης υπό προϋποθέσεις.

Τακτική αξιοποίησης όλων των διατιθέμενων στην επικράτεια μέσων (στρατιωτικών και πολιτικών υποδομών) με σχέδιο αιφνιδιασμού, αποκλεισμού και εξουδετέρωσης, (όχι απόλυτα της καταστροφής).

Π.χ. θα πάρουμε το F-35 που έχουν οι Ευρωπαίοι και οι Αμερικάνοι, ή αυτό που έχουν στο ΙΣΡΑΗΛ που θα μας προσφέρει μοναδικές υπηρεσίες σε θέματα real time διασύνδεσης και υπηρεσίες C4I σε όλες τις πλατφόρμες, τα πλοία τους σταθμούς εδάφους τα αντιαεροπορικά μέσα και ακόμα στα επίγεια τμήματα? Το F-35 with OPAL system θα είναι όντως ένας πολύ σοβαρός πολλαπλασιαστής ισχύος. Εφόσον παραχθεί στη χώρα μας με εθνικούς πηγαίους κώδικες κλπ τότε θα παράξει ανεκτίμητα οφέλη σε όλους τους εμπλεκόμενους φορείς.

Δογματικές αρχές περί επιδίωξης ΙΣΟΔΥΝΑΜΟΥ ΤΕΤΕΛΕΣΜΕΝΟΥ και Διατήρησης ΑΝΑΛΟΓΙΑΣ ΔΥΝΑΜΕΩΝ τύπου 7/10 με συνεχείς αγορές – εκσυγχρονισμούς και ανακατασκευές υλικού, ώστε να έχουμε εφήμερο ανάλογο συσχετισμό δυνάμεων **ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΡΙΣΘΟΥΝ.**

Δογματικές αρχές περί επιδίωξης ΙΣΟΔΥΝΑΜΟΥ ΤΕΤΕΛΕΣΜΕΝΟΥ και Διατήρησης ΑΝΑΛΟΓΙΑΣ ΔΥΝΑΜΕΩΝ τύπου 7/10 με συνεχείς αγορές – εκσυγχρονισμούς και ανακατασκευές υλικού, ώστε να έχουμε εφήμερο ανάλογο συσχετισμό δυνάμεων **ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΡΙΣΘΟΥΝ.**

Πρέπει να επιλέγονται τεχνολογικές εφαρμογές που όχι απλώς θα υπερτερούν έναντι αυτών του αντιπάλου, αλλά θα τον εξουδετερώνουν και θα τον αναγκάζουν σε αναθεώρηση σχεδίων, τακτικής ακόμα και πολιτικής.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ II. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΜΕΙΩΣΗ ΔΑΠΑΝΩΝ-ΔΙΑΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΤΗΤΑ-ΣΥΜΒΑΤΟΤΗΤΑ-ΟΜΟΙΟΤΥΠΙΑ-ΕΥΕΛΙΞΙΑ-ΕΓΧΩΡΙΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗ – ΠΟΙΟΤΗΤΑ-ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ-ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

- **ΕΝΙΑΙΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΩΝ & ΤΕΧΝΙΚΟ-ΕΦΟΔΙΑΣΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΓΙΑ Ε.Δ , Σ.Α.,ΛΣ,ΠΣ ΥΠΟ ΤΟ ΥΕΘΑ**
- **ΕΝΙΑΙΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΕΡΕΥΝΑΣ & ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ, ΜΕΣΩΝ & ΥΛΙΚΩΝ ΑΜΥΝΑΣ & ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΥΠΟ ΤΟ ΥΕΘΑ**
- **ΕΝΙΑΙΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ – ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΥΛΙΚΩΝ, ΜΕΣΩΝ & ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ ΥΕΘΑ και της Ελληνικής Αμυντικής Βιομηχανίας.**
- **ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΔΝΣΗΣ ΣΤΟ ΥΕΘΑ με αρμοδιότητα σχεδίασης Εξειδικευμένων Συστημάτων και μέσω ΑΜΥΝΑΣ & ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ με σκοπό την κατασκευή τους από την εγχώρια βιομηχανία για εσωτερική εκμετάλλευση ή εξαγωγές.**
- **ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΔΝΣΗΣ ΑΜΥΝΤΙΚΗΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑΣ & ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΗΣ – ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ με αρμοδιότητες προώθησης ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΜΥΝΑΣ & ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ, Υλικού Πολέμου & εκπόνησης αποσυρόμενου υλικού, ανταλλαγής προϊόντων επ' ωφελεία του ΥΕΘΑ και των ΜΤ των κλάδων και των Σωμάτων Ασφαλείας, Λιμενικού & Πυροσβεστικού.**
- **ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ υποστήριξης των ανωτέρω δραστηριοτήτων και Διαχείρισης των κονδυλίων της ΑΜΥΝΑΣ & ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ, των αποθεμάτων των ΜΤ και χρηματοδότησης της Ε&Τ.**
- **ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ ΤΟΥ ΥΕΘΑ & παροχής υπηρεσιών Νομικής υφής σε ΜΤ, Ενώσεις Αποστράτων, και Συνδέσμους στρατιωτικών, Αστυνομικών, Λιμενικών, Πυροσβεστών.**
- **ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΥΕΘΑ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ & ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ για το ΥΕΘΑ και τα συνεργαζόμενα Σώματα.**

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

**Η ΔΟΥΛΕΙΑ ΘΕΛΕΙ
ΤΡΟΠΟ ΚΑΙ ΟΧΙ ΚΟΠΟ**

Η κατανόηση της ανάγκης άσκησης **νέας** σύγχρονης Πολιτικής Εθνικής Αμυνας με μακρόχρονο, **έξυπνο** και ευέλικτο σχεδιασμό που θα καλύπτει **επαρκώς** τις αμυντικές ανάγκες και θα υποστηρίζει την αναπτυξιακή πολιτική της χώρας με το ελάχιστο δυνατό κόστος και **ανταποδοτικό** παράλληλα όφελος

Παρεμβάσεις

Γεώργιος Τσόγκας, Αντιναύαρχος Π.Ν. ε.α.

Δύο προτάσεις πολύ συγκεκριμένες για αξιοποίηση υφιστάμενων δυνατοτήτων μηδενικού κόστους. Άνθρωποι που πάνε στο Μοντερέι και σε άλλα πανεπιστήμια δεν αξιοποιούνται όσο πρέπει. Τα επιτελεία δεν ζητούν από αυτούς να δουλέψουν κατά την διατριβή τους σε πρότζεκτ που ενδιαφέρουν τους κλάδους και κατ' εντολή και εποπτεία αυτών, εκμεταλλεόμενα τα εργαστήρια, την εποπτεία των καθηγητών, το πανεπιστήμιο per se.

Και οι εταιρείες όμως θα μπορούσαν να ζητήσουν συγκεκριμένη έρευνα ή προϊόντα και να τα χρηματοδοτήσουν αν απαιτείται, είτε μέσα από το πλαίσιο συνεργασίας με τα γενικά επιτελεία είτε απευθείας από τα γνωστά αυτά πανεπιστήμια.

Έτσι η σχέση αλλά και το παραγόμενο έργο θα είναι ουσιαστική, διευρυμένη και αποτελεσματική.

Το δεύτερο ζήτημα αφορά μία πρόταση συνεκτικής υποστήριξης όλων των εταιρειών αμυντικής βιομηχανίας από το επιτελείο του ΥΕΘΑ, αλλά και άλλα υπουργεία κατά περίπτωση. Ερέθισμα για την πρόταση αφορά μια διαπίστωση ότι εταιρεία που είναι στο χώρο, είναι καταχωρημένη (registered) στην NSPA, και ζήτησε να συμπεριληφθεί στο HELDIC (απλός κατάλογος ελληνικών εταιρειών που συντάσσεται με μέριμνα της ΓΔΑΕΕ) δεν κρίθηκε σκόπιμο να περιληφθεί όταν σε αυτόν περιλαμβάνονται εταιρείες μεταφορικές (!) με την δικαιολογία ότι έχουν δυνατότητα αρματοφορέα. Η δυνατότητα αυτή προφανώς και δεν τις καθιστά ως "εταιρεία αμυντικής βιομηχανίας".... και μένω εδώ. Λοιπές συμμαχικές χώρες προωθούν κυρίως πολιτικά τις αμυντικές βιομηχανίες για να εξασφαλιστεί η επιθυμητή ανάπτυξη της βιομηχανίας εν γένει αλλά και των εν λόγω εταιρειών κατά περίπτωση. Μεγάλος λοιπόν ο προβληματισμός σε ότι αφορά στην αντίληψη για το θέμα!

Δημήτριος Δεμάγκος, Ταξίαρχος ε.α.

Σχεδόν όλα τα κουβεντιάσαμε σε αυτό το τραπέζι. Ειλικρινά. Δεν είδαμε όμως και τις υποδομές, δεν είδαμε και την ασφάλειά τους και το καλοκαίρι καήκαμε κλπ. Καταθέτω μια εισήγηση για να συγκεράσει όλα αυτά τα πράγματα, μια πρόταση η οποία να είναι άμεση.

Αυτό το οποίο λείπει είναι ότι δεν έχουμε αυτή τη στιγμή δυστυχώς λόγω απαξίωσης και υποβάθμισης, τον τρόπο πως αυτές να τις λειτουργήσουμε και να τις αξιοποιήσουμε. Εδώ λοιπόν υπάρχει το εργαλείο της σύμπραξης του δημοσίου με τον ιδιωτικό φορέα. Μπορούμε λοιπόν αυτές τις τεράστιες υποδομές, μέσω Συμπράξεων με τον ιδιωτικό τομέα να τις λειτουργήσουμε άμεσα.

Παράδειγμα πρώτο: Σε ένα λεπτό όπως ζητήσατε. Δώσαμε το οικόπεδο στα Σπάτα και φτιάξαμε ένα από τα καλύτερα αεροδρόμια της Ευρώπης. Είχαμε ένα αεροδρόμιο στο ελληνικό με 10 εκατομμύρια επιβατική κίνηση, κορεσμένο. Τώρα μιλάμε για κίνηση 33 εκατομμυρίων επιβατών μέχρι το 2031 και δυνατότητα να φτάσουμε στα 50 εκατομμύρια το 2049, στον ΔΑΑ. Το οποίο σημαίνει τεράστια έσοδα για την ελληνική αεροπορική βιομηχανία και την πατρίδα μας.

Δεύτερο παράδειγμα: Είχαμε 14 περιφερειακά αεροδρόμια στο περιθώριο. Κανένα από αυτά δεν ήταν πιστοποιημένο, μα κανένα. Μα πως μπορούσαν στην κατάσταση που ήταν να πιστοποιηθούν; Το 2016 παραχωρήθηκαν στην Fraport έναντι 1 δισ. 231 εκ + 450 εκ ευρώ επενδύσεις σε αυτά και φτάσαμε αυτή τη στιγμή να έχουμε 14 πιστοποιημένα εξαιρετικά αεροδρόμια.

Δώσαμε την υποδομή και παραχωρήσαμε, μόνο παραχωρήσαμε. Δεν πουλήσαμε τίποτα. Μόνο παραχωρήσαμε. Νοικιάσαμε τα αεροδρόμια για μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο και αυτό ήταν το μεγάλο ευεργέτημα για την Πολεμική μας Αεροπορία και τις ένοπλες δυνάμεις μας ότι καταφέραμε να αναβαθμίσουμε τις υποδομές μας στα αεροδρόμια χωρίς κόστος για την Ελληνική Δημοκρατία και να χρησιμοποιούμε τώρα όλες αυτές τις εξαιρετικές υποδομές για εθνικούς λόγους και ταυτόχρονα να εισπράτουμε έσοδα ετησίως.

Με απλά λόγια δημιουργήσαμε υποδομές/πλατφόρμες με τεράστια γεωπολιτική και γεωστρατηγική αξία έναντι των αντιπάλων. Έτσι λοιπόν πρέπει να κινηθούμε και εδώ.

Αντώνιος Λιακόπουλος, Ομότιμος καθηγητής πανεπιστημίου Θεσσαλίας

Το ελληνικό πανεπιστήμιο δεν είναι πάρα πολύ ώριμο γι αυτές τις συνεργασίες που πρέπει να γίνουν. Πριν από δύο τρεις εβδομάδες διάβασα ένα άρθρο από κάποιο πανεπιστημιακό χώρο σε ξένο πολιτικό χώρο που δεν θα φανταζόμουν ότι θα έθετε αυτό το θέμα και θα ήταν υποστηρικτικός. Το βλέπω αρκετά θετικό αυτό γιατί ξεπλάγην από αυτή την υπόθεση. Μακάρι να

γίνει. Απλώς πρέπει να βρείτε τους κατάλληλους ανθρώπους και τα κατάλληλα πανεπιστήμια. Σαφέστατα δεν είναι. Δεν λέω καμία μεγάλη φιλοσοφία από τα πανεπιστήμια σε γενικές γραμμές.

Αυτή τη στιγμή η εφαρμοσμένη έρευνα στην Ελλάδα είναι σε κακό χάλι. Εγώ θα έλεγα δηλαδή ότι είναι κάτι που βγαίνει μάστερ. Εκεί που υστερεί είναι σε εργασίες μεταπτυχιακές που να είναι πολύ εφαρμοσμένες ή ότι έχουμε πολύ καλούς θεωρητικούς οι οποίοι κατά κάποιο τρόπο είναι λίγο χαμένοι στο Διάστημα. Με την έννοια όμως ότι κάνουν σοβαρή δουλειά, η οποία πιθανόν να είναι χρήσιμη μετά από 20-30 χρόνια. Γι αυτό που συζητάμε τώρα και για τις πιέσεις που έχουμε γεωπολιτικά γύρω μας, δεν θα είναι πολύ χρήσιμοι. Τώρα πώς τους βρίσκεις;